

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

א' תשרי

קובץ ראשון לחדש תשרי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחבר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בלשון הקודש לש"ס דף היומי

והוא: זוהר ושלחן ערוך מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוך היומי עם דף גמרא היומי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזוהר נצא
מהגלות ברחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

אמר רבי חנינא משום רבי
שמעון בר יוחאי: "אין לו
להקדוש ברוך הוא בבית
גנזיו אלא אוצר של ידאת
שמים שנאמר (ישעיה לג)
ידאת ה' היא אוצרו (ברכות
ל"ג). ובלי למוד תורת הסוד
אי אפשר להגיע לטפת
ידאת שמים".

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

שולחן ערוך סימן א – דין השכמת הבוקר, ובו ט' סעיפים

(טור) הגה: שויתי ה' לנגדי תמיד הוא כלל גדול בתורה
ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלהים, כי אין ושיבת
האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו פשיכתו ותנועותיו
ועסקיו והוא לפני מלך גדול, ולא דבורו ותרובת פיו כרצונו
והוא עם אנשי ביתו וקרוביו דבורו במושב המלך, כל שכן
בששים האדם אל לבו שהמלך הגדול הקב"ה אשר מלא כל
הארץ כבודו עומד עליו ורואה במעשיו, כמו שנאמר: אם יפטר
איש במספרים ואני לא אראנו נאם ה', מיד יגיע אליו היראה
וההכנעה ופחד ה' יתברך ובשתו מפניו תמיד (מורה נבוכים ח"ג
פ"ב כ"ב) ולא יתביש מפני בני אדם המלעינים עליו בעבודת ה'
יתברך גם בהצנע לכת. ובשכבו על משכבו ידע לפני מי הוא
שוכב, ומיד פשיעור משנתו יקום בריוות לעבודת בוראו ויתעלה
ויתרומם (טור).

לעולם יהיה בן אדם זהיר ברבונו

בזוהר פרשת בהר (דף ק"ג) – רבי יהודה פתח,
(תהלים לו) בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה
אמונה. לעולם יהיה בן אדם זהיר ברבונו, וידבק
לבו באמונה העליונה כדי שיהיה שלם עם רבונו.
שבשיהיה שלם עמו, לא יוכלו להזיקו כל בני
העולם.

צריכים ישראל לשתף את ה' בהליכתם

ברעיא מהימנא פרשת בהר (דף ק"ג) – צריכים
ישראל לשתף את ה' בהליכתם, ביקצתם. זהו שכתוב
(משלי ו) בהתהלךך תנחה אתך בשכבך תשמור עליך

סימן א

שולחן ערוך אורח חיים מחבר ורמ"א

שולחן ערוך סימן א – דין השכמת הבוקר, ובו ט' סעיפים

א. יתגבר בארי לעמוד בבקר לעבודת בוראו שיהא
הוא מעורר השחר: הגה: ועל כל פנים לא יאחר זמן
התפלה שהצבור מתפללין.

לתת תשבחות לרבוננו שהשיב נשמתו

בזוהר פרשת ואתחנן (דף רס"ט), בלשון הקודש:
ובקומך, לתת תשבחות לרבוננו שהשיב נשמתו.
שהרי בכמה חיובים הוא נמצא לפני רבוננו, והקדוש
ברוך הוא עושה עמו חסד ומשיב אותה לגופו.

כמה יש לאדם ליהרהר, ולבדוק עצמו ומעשיו בכל יום ויום

בזוהר חדש פרשת נח (דף כא) בא וראה, כמה
יש לאדם ליהרהר, ולבדוק עצמו ומעשיו בכל יום
ויום. היאך, ? קם בבקר – יאמר: יהי רצון מלפניך
ה' אלהי, שיהא לבי נכון ומסור בידי שלא אשפחה.
מושיט רגליו ללכת – ישגיח על צעדי רגליו שלא
ישוטו להרע.

קם ומתגבר בארי לעבודת רבונם

בזוהר בלק (דף ריא) הן עם בלביא יקום וגו'. מי
עם תקיף כמו ישראל. בשעה שמאיר הבקר, קם
ומתגבר בארי לעבודת רבונם בכמה שירים, בכמה
תשבחות. משתדלים בתורה כל היום,

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול פלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וב"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

ב תשרי

קובץ ראשון
לחדש תשרי

ספר זוהר שולחן ערוך
שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

והוא: זוהר ושלחן ערוף מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוף היומי עם דף גמרא היומי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזוהר נצא
מהגלות ברחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

אמר רבי חנינא משום רבי
שמעון בר יוחאי: "אין לו
להקדוש ברוך הוא בבית
גנזיו אלא אוצר של ידאת
שמים שנאמר (ישעיה לג)
ידאת ה' היא אוצרו (ברכות
ל"ג). ובלי למוד תורת הסוד
אי אפשר להגיע לטפת
ידאת שמים".

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

המזכירים את ה' אל דמי לכם

בזוהר פרשת וארא (דף ל.) - בתוב (ישעיה סב)
המזכירים את ה' אל דמי לכם. אל דמי לכם למטה
דוקא ובלילה. בשנחלק הלילה, אותם שתשוקתם
להזכיר תמיד את הקדוש ברוך הוא, לא נותנים
שנה ללב, ועומדים להזכיר את הקדוש ברוך הוא.
בשעולה הבקר, מקדימים לבית הכנסת ומשבחים
את הקדוש ברוך הוא, וכן אחר חצות היום, וכן
בלילה בשנחשך ונדבק הלילה בחשך ולן השמש,
ועל אלה כתוב המזכירים את ה' אל דמי לכם.

חיוב הקימה בחצות ולעסוק בתורה ותפלה

בזוהר פרשת בשלח (דף מו.) - צריכה התורה
להמצא עם האדם יום ולילה, להיות שלמות לאדם
יומם ולילה. והרי נאמר שעקר הלילה מחצות
ואילך, ואף על גב שמחצית הראשונה בכלל
הלילה היא, אבל בחצות הלילה נכנס הקדוש
ברוך הוא לגן עדן להשתעשע עם הצדיקים, ואז
צריך לאדם לקום ולעסוק בתורה

אתדבק בך אהבה רבה בלילה

בזוהר פרשת אחרי מות (דף סח.) - אף רוחי
בקרבי אשחרך, אתדבק בך אהבה רבה בלילה,
שצריך אדם מאהבתו של הקדוש ברוך הוא לעמד
בכל לילה להשתדל בעבודתו עד שיתעורר הבקר,
וימשך עליו חוט של חסד.

התעוררו לבכיה של בית המקדש

בזוהר חדש מדרש רות (דף פח.) באותה השעה
של קריאת הגבר, שמתעוררת אותה השלהבת
של צד הצפון, מאותה התעוררות השלהבת הזאת,

והקיצות היא תשיחה.

צריכים להתאחד עם הקדוש ברוך הוא

בזוהר פרשת תרומה (דף קלח:) - אילותי - מה
איל וצבי, בשעה שהולכים ומתרחקים, מיד חוזרים
לאותו מקום שעזבו - אף הקדוש ברוך הוא, אף על
גב שהתעלה למעלה באין סוף, מיד חוזר
למקומו. מה הפעם? משום שישראל למטה אחוזים בו,
ולא עוזבים אותו להיות נשכח ולהתרחק מהם. ולכן,
אילותי לעזרתי הוישה. ומשום כך צריכים להתאחד עם
הקדוש ברוך הוא ולאחוז בו כמי שממשיך מלמעלה
למטה, שלא ישאר איש עזוב מפנו אפלו שעה אחת

שולחן ערוך סימן א - דין השכמת
הבוקר, ובו ט' סעיפים

- ב. המשכים להתחנן לפני בוראו, יכון לשעות
שמשנתנות המשמרות שהן בשליש הלילה ולסוף
שני שלישי הלילה ולסוף הלילה, שהתפלה שיתפלל
באותן השעות על התרבו ועל הגלות, רצויה.
- ג. ראוי לכל ירא שמים שיהא מיצר ודואג על
הרבן בית המקדש.

זוהר שולחן ערוך

בחצות הלילה היא עת רצון

בזוהר פרשת תזריע (דף מט:) - בחצות הלילה
הקדוש ברוך הוא נכנס לגן עדן להשתעשע עם
הצדיקים, וכנסת ישראל משבחת את הקדוש ברוך
הוא, והיא עת רצון לדבק בהם

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול כלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכ"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

ג תשרי

קובץ ראשון
לחדש תשרי

ספר זוהר שולחן ערוף שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

וְהוּא: זֶהר וְשִׁלְחַן עֶרוֹף מְחוּלַק לְשֹׁלֵשׁ שָׁנִים
לְלַמּוֹד דָּף זֶהר וְשִׁלְחַן עֶרוֹף הַיּוֹמִי עִם דָּף גְּמָרָא הַיּוֹמִי

פֶּסֶק מִשָּׁה רַבְנֵי ע"ה:
בְּסֵפֶר הַזֶּהר נִצָּא
מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים
"כִּי לֹא תִשְׁכַּח
מִפִּי זִרְעוֹ" הֵם
אוֹתוֹת יוֹחָא"י

אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא מִשּׁוּם רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי: "אֵין לֹא
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית
גְּנִזוֹ אֵלָא אוּצֵר שֶׁל יְרֵאת
שָׁמַיִם שְׁנֵאמַר (ישעיה לג)
יְרֵאת ה' הִיא אוּצֵרוֹ (בְּרַחוּם
לֵי), וְכֵלֵי לַמּוֹד תּוֹרַת הַסּוּד
אֵי אִפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְטַפַּת
יְרֵאת שָׁמַיִם".

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוף

בָּרְכוּ אֶת ה' כָּל עַבְדֵי ה'. אֶתֶם בָּרְכוּ אֶת ה', אֶתֶם
שִׁבְחוּ אֶת הַמְּלֶכֶת הַקְּדוּשָׁה, אֶתֶם עֲטַרוּ אֶת הַמְּלֶכֶת.

אלו נקראים עבדי ה', אלו ראויים לברך את המלכה,
וברכתם ברכה

ואותה האילת מתעטרת באותו אדם, ועומדת
לפני המלכה ואומרת: ראה באיזה בן באתי לפניה,
באיזה בן התעוררתי אליך. ומי הם שהשבח בלו
שלהם לפני המלכה? וחוזר ואומר, העומדים בבית ה'
בלילות, אלו נקראים עבדי ה', אלו ראויים לברך
את המלכה, וברכתם ברכה, זהו שכתוב (שם) שאו
ידיכם קדש וברכו את ה' וגו'. אתם ראויים שהמלכה
הקדושה יתברך על ידיכם, והברכה שעל ידיכם ברכה
היא.

העונש הגדול למי שאינו קם בחצות הלילה

בזוהר פרשת ויגש (ד) באשר נחלק אחר כך,
ואומר מה שאומר, והרי פרשה. אחר כך מכה
בכנפיו ואומר: אוי לפלוני ק הלילה והקדשה
העליונה מתעוררת, ואדם שישן במטתו ולא
מתעורר להשגיח בכבוד רבונו, הנה הוא נקשר
בסוד המות, ונדבק למקום אחר.

התרגול קורא הנזוף של רבונו

בזוהר פרשת ויקרא (כג) וכשהתרגול קורא ובני
אדם ישנים במטותיהם ואינם מתעוררים, התרגול
קורא הנזוף של רבונו, שעזב את רבונו, ולא עורר
את רוחו ולא משגיח על כבוד רבונו.

להתלבש כראוי בחצות הלילה

בזוהר פרשת נח (עב:) פתח ואמר, (עמוס ד) הכון

בשיורדת לעולם הזה, עד בנפי התרגול של העולם
הזה, קורא בחיל, ואומר: התעוררו לבכיה של בית
המקדש כל אותם בעלי השלום, שכתוב (ישעיה לג)
מלאכי שלום מר יבכיון. מי שרואה בכי, ומי שלא
רואה בכי, כלם מתכנסים לבכי של בית המקדש.
מי ראה הערבוביה של כל צבאות השמים, וכל
המרכבות הקדושות שגועות ובוכות?

השבח של החסידים הראשונים בשמתעוררים בחצות הלילה

בזוהר חדש פרשת בלק (דף ג) - מי שמתעורר
בלילה, בשעה שהקדוש ברוך הוא נכנס לגן
להשתעשע עם הצדיקים, צריך לומר פסוק זה ברצון
הלב, ולכונן בו ברצון: ה' אלהי אתה ארוממך אודה
שמך כי עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן. ואחר
כן יאמר, (תהלים קלט) אודך על כי נוראות נפילתי
נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד. אחר כך, ונהר
יצא מעדן וגו'. והינו השבח של החסידים הראשונים
בשמתעוררים בחצות הלילה, ואחר כך מסדרים
שבחיהם ועוסקים בתורה.

מי שזכה וקם בחצות הלילה לעסק בתורה,

הקדוש ברוך הוא מקשיב לו

בזוהר פרשת ויקרא (יג) - אותו מי שזכה וקם
בחצות הלילה לעסק בתורה, הקדוש ברוך הוא
מקשיב לו, כמו שבאודה, שכתוב (שירח) היושבת
בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני. וכל אותם
אוכלוסים של מעלה וכל בני התשבחת שמזמרים
לרבונו, כלם שוככים בשביל התשבחת של אותם
שעסקו בתורה, ומכריזים ואומרים: (תהלים קלד) הנה

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול פלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכ"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בְּעוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בְּעוֹלָם הַבָּא

ד תשרי

קובץ ראשון
לחדש תשרי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְדוּשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

וְהוּא: זֶהר וְשִׁלְחוֹן עֶרוֹף מְחוּלַק לְשֹׁלֵשׁ שָׁנִים
לְלַמּוֹד דָּף זֶהר וְשִׁלְחוֹן עֶרוֹף הַיּוֹמִי עִם דָּף גְּמָרָא הַיּוֹמִי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזוהר נצא
מהגלות ברחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

אמר רבי חנינא משום רבי
שמעון בר יוחאי: "אין לו
להקדוש ברוך הוא בבית
גנזיו אלא אוצר של ידאת
שמים שנאמר (ישעיה לג)
ידאת ה' היא אוצרו (ברכות
ל"ג). ובלי למוד תורת הסוד
אי אפשר להגיע לטפת
ידאת שמים".

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

ממש. אמר לו: לא צריך, שהרי סימן יש לי בבית –
שהמשקל הזה שלפני מטתי, אני ממלא אותו במים,
ומטפטף טפה טפה. ובחצות הלילה ממש מתרוקנים
כל המים, ומתגלגל הגלגל (הדבוק) הזה ונוהם,
ונשמע קולו בכל הבית. ואז הוא חצות הלילה ממש

ענין הבכיה על חורבן בית המקדש בחצות

בזוהר חדש איכה (דף צב) – בחצות הלילה נכנסת
לתוך אותה הנקדה של ציון, מקום בית קדשי
הקדשים, רואה אותה שנחרב, ונטמא מקום בית
מושבה ומטתה, גועה ומיללת, עולה ממטה למעלה,
וממעלה למטה, מסתכלת במקום הכרובים, צוחת
בקול מר, ומרימה קולה ואומרת: מטתי מטתי,
מקום בית מושביו על המקום הזה כתוב (שיר ג) על
משכבי בלילות. משכבי, מטת הגבירה. גועה
בבכיה ואומרת: מטתי, מקום מקדשי, המקום של
המרגליות הטובות, בית הפרכת והכפרת, שהיו
סומכים עליו ששים אלף רבבות של אבני יקר,
סדרים סדרים, שורות שורות, מסתכלים זה על זה.
סדרי רמונים מצעים עליך לארבעה צדדים. העולם
עמד בשבילך.

רבון העולם, בעלי היה בא אלי, והוא שוכב בין
זרועי, וכל מה שרציתי ממנו, וכל רצוני עושה בזמן
הזה, כשהיה בא אלי ועזב (ושם) בי מדורו ומשתעשע
בין שדי מטתי מטתי, אינך זוכרת כשהייתי באה
אליך בשמחה ובטוב לב, ואותם התינוקות העלמים
היו יוצאים בנגדי, מפים בכנפיהם בשמחה לקבלני.
העפר שבה היה קם ממקומו, ורואה איך נשכח ארון
התורה שהיה כאן. מכאן יצא מזון לכל העולם, ואור,
וברכות לכל. אשגית על בעלי – אינו כאן. אשגית
לכל צד. בזמן הזה כשהיה בא אצלי בעלי, וסביבו

לקראת אליהו ישראל, וכתוב (דברים כז) הסבת ושמע
ישראל. דברי תורה צריכים בונה, ודברי תורה
צריכים להתתקן בגוף ורצון באחד.

ענין הבכיה בשלש משמרות הלילה

בזוהר חדש איכה (צב) שלחו להם בני הארץ
הקדושה: נאה הוא שאמנו ברחה, וגרשה מתוך
היכלה, וירדה אליכם במרירות ובקול עצוב, כאשה
שיושבת בלי דעת, וכאיש שלא יכול להציל, ונאה
לכם לספד.

אבל אנו יש לנו לבבות ולספד בנהי ובמרירות,
שאנו רואים בכל יום ההיכל חרב, ושועלי המדבר
נכנסים ויוצאים, ושורקים היענים בתוכו, ואנו רואים
ובוכים.

ובעוד שאנו יושבים נבוכים ושוכבים פינו בעפר,
אנו שומעים קול נעימות רגליה בשלש משמרות של
הלילה, יורדת ורואה את היכלה, איך יושבים (חרבים)
נשרפים. נכנסת מהיכל להיכל, ממקום למקום,
וגועה ומיללת, ובוכה עלינו ועל נפשנו.

ואנו מתעוררים לקול נעימות בכיתה ויללותיה,
ורוחנו הולכת אחריה, ופורחת אליה. ולפי שעה
פורחת והולכת, ולא שמענו, ולא ידענו דבר, שהנה
הולכת ונשארו נבוכים, ישנים, בלי רוח, בלי דעת.
צועקים, ואומרים איכה.

צריך להכין דבר שיעיר אותו בחצות לילה

בזוהר לך לך (דף צב) – רבי אבא היה בא
מטבריה לבית טרונאי שלחמיו, ורבי יעקב בנו היה
עמו. נפגשו בכפר טרשא. כשרצו לשכב, אמר רבי
אבא לבעל הבית: יש כאן תרנגול? אמר לו בעל
הבית: למה? אמר לו: משום שאני קם בחצות הלילה

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול פלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וב"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בְּעוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בְּעוֹלָם הַבָּא

ה תשרי

קובץ ראשון
לחדש תשרי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְדוּשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

וְהוּא: זֶהר וְשִׁלְחוֹן עֶרוֹף מְחוּלַק לְשֹׁלֵשׁ שָׁנִים
לְלַמּוֹד דָּף זֶהר וְשִׁלְחוֹן עֶרוֹף הַיּוֹמִי עִם דָּף גְּמָרָא הַיּוֹמִי

פֶּסֶק מִשְׁנֵי רַבְנֵי ע"ה:
בְּסֵפֶר הַזֶּהר נִצָּא
מִהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים
"כִּי לֹא תִשְׁכַּח
מִפִּי זִרְעוֹ" הֵם
אוֹתוֹת יוֹחָא"י

אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בר יוחאי: "אין לו להקדוש ברוך הוא בביית גניזו אלא אוצר של ידאת שמים שנאמר (ישעיה לג) ידאת ה' היא אוצרו (ברכות לג) ובלי למוד תורת הסוד אי אפשר להגיע לטפת ידאת שמים".

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

אוֹתָךְ - וְאִינְךָ. מְבַקֶּשֶׁת עַל בְּנֵי - וְאִינִם. מְבַקֶּשֶׁת עַל קִדְשֵׁי הַמָּקוֹם הַזֶּה - וְהָרִי נִטְמָא. כָּל הָעוֹלָם הִיָּה בְּשִׁלּוּם מִשּׁוּם הַמָּקוֹם הַזֶּה. הַכְּלָבִים אֵינן נוֹבְחִים בְּזִמְנָה הַזֶּה, כֹּלָם הָיוּ בְּשָׁלוֹם. גּוֹעָה וּמִיִּלְלָת, וְכָל אוֹתָם הָאוֹבְלוֹסִים לְמַעְלָה. וְהַכְּלָבִים צוֹנְחִים לְמַטָּה, בְּרֵאשִׁית הַמְּשֻׁמְרָה הַשְּׁלִישִׁית.

היא יוצאת ובאה, ועומדת על מקום מזבח קטרת הסמים, גועה ומייללת, ועולה למעלה, ומוצאת כרוב אחד מאותם שני הכרובים שהיו עמה, ומאותו הזמן לא היה לה אלא אחד. ואותו התינוק העלם שנשא, יונק ממנה בכיה ויללה. ואז הקדוש ברוך הוא הזדמן אליה, ויורד אליה, ומדבר עמה. ועל זה כתוב (ירמיה לא) כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה, כי יש תקוה לאחריתך. ועל זה שנינו, תינוק יונק משדי אמו, ואשה מספרת עם בעלה. (עד כאן הפתיחה, מכאן ואילך ראשיתה של מגלת איכה)

הוריד שתי דמעות לתוך היס הגדול ונזכר בבניו מתוך בכיה

בזוהר פרשת ויקהל (קצה:) - רבי אלעזר ורבי יוסי היו יושבים לילה אחד ומתעסקים בתורה טרם שניחלק הלילה. בין כך קרא הגבר. ברכו ברכה. (אמר לו רבי אלעזר, כעת הוא הזמן שהקדוש ברוך הוא נכנס בגן עדן להשתעשע עם הצדיקים. אמר לו רבי יוסי, למה משתעשע הקדוש ברוך הוא) בכיה רבי אלעזר ואמר, בא וראה, עד כאן זעזע הקדוש ברוך הוא שלש מאות ותשעים רקיעים והכה בהם, וככה על חרבן בית המקדש, והוריד שתי דמעות לתוך היס הגדול ונזכר בבניו מתוך בכיה.

משום שהלילה נחלק לשלשה צדדים בשתיים עשרה שעות שהיו רשומים בו, ואם נוספות שעות הלילה, אותן שעות שנספחו הן של היום, ולא

במה בנים חסידים, וכל אותם העלמות מזמנות לקבלו. והיינו שומעים מרחוק קול זוגי הפעמונים מקשקשים בין רגליו, כדי שאשמע קולו טרם הכנסו אלי. כל עלמותי משבחות ומודות לפני הקדוש ברוך הוא, אחר כך הולכות כל אחת לבית מושבה, והיינו יחידות מחבקות בנשיקותינו באהבה.

בעלי בעלי, איפה פנית? בעת הוא הזמן שהייתי משגיחה בך. הסתפלתני בכל צד - ואינך. איפה אשגיח לך, ולא אבקש בשבילך? זהו מקומך בזמן הזה לבא אלי, הריני מזמנת כאן. והרי נשכחת ממני. אינך זוכר ימי האהבה, כשהייתי שוכבת בחיקך, וחקוקה בדיוקנך, ודיוקני היה חקוק בך. פחותם היה שמשאיר דיוקנו בחקיקת הכתב, כך השארתי דיוקני בך, כדי שתשתעשע בדיוקני, בעודי בתוך צבאותי. גועה בבכיה ואומרת: בעלי בעלי, האור של העינים הרי נחשף. אינך זוכר, כשהיית מושיט שמאלך מתחת לראשי, ואני מתענגת על רב שלום, וימינך מחבקת באחווה ובנשיקות. ונדרת לי שלא תעזב אהבתי לעולמים. ונשבעת לי (תהלים קלז) אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני, הנה נשכחתי ממך.

אינך זוכר, כשעמדתי אצלך בחר סיני, וששים רבוא שלמים שקבלוך עליהם, והתעטרתני לך בהם יותר מכל העמים, והיינו הולכים אחריך לכל רצונך. ואותה שפחה הרגה בהם לאלפים ורבבות, ולא השגחתני. וכלם נאבדו במדבר, והשארת אותם שם, והכנסנו בניהם הקטנים לעמד לפניך בארץ הזו. והבדלנו אותם לעמד לפניך בשביל רצונך. בעלי, היה זוכר, בכמה בנים קדושים עמדתני לפניך בכל דור ודור, בימי דוד ושלמה בנו. אינך זוכר כמה טובות שעשו לפניך! האם נאה לך לזכר חטאים, ולא תזכר זכיות? איך התהפכו עליך? אני מבקשת

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול פלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וב"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹו שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹו שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

ו תשרי

קובץ ראשון
לחדש תשרי

ספר זוהר שולחן ערוך
שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

והוא: זוהר ושלחן ערוך מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוך היומי עם דף גמרא היומי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזהר נצא
מהגלות ברחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

אמר רבי חנינא משום רבי
שמעון בר יוחאי: "אין לו
להקדוש ברוך הוא בבית
גנזיו אלא אוצר של ידאת
שמים שנאמר (ישעיה לג)
ידאת ה' היא אוצרו (ברכות
ל"ג). ובלי למוד תורת הסוד
אי אפשר להגיע לטפת
ידאת שמים".

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזהר ביחד עם שולחן ערוך

שולחן ערוך סעיפים ד - ה

- ד. טוב מעט תחנונים בכונה מהרבות בלא כונה.
- ה. טוב לומר פרשת העקדה ופרשת הפז ועשרת הדברות ופרשת עולה ומנחה ושלמים וטטאת ואשם: הגה: ודוקא ביחיד מתר לומר י' הדברות בכל יום אכל אסור לאמרם בצבור (תשו' תרש"א סימן קפ"ד).

זוהר שולחן ערוך

בוזר חדש תחלת פרשת תרומה (דף מא) יש לו לקרא פרשת בראשית עד יום אחד, שהוא העלוי ותשבחת הכל. אחר כך יתעסק בפרשת קרבנות, לכפר עליו. וכל אותם הקרבנות. וכן יעסק לכפר עליו, ויאמר (ויקרא ו) צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה, כדי לכפר על כל אותם ההרהורים ומחשבות של הלילה.

בוזר מדרש הנעלם פרשת וירא (דף ק) אמר רבי ברוספדאי, זה מי שמזכיר בפיו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ענין הקרבנות ותקרבנותם ויבין בהם, ברית בריתה היא שאותם המלאכים המזכירים חטאים כדי להרע לו, שלא יכולים לעשות לו אלא רק טוב.

שלחן ערוך סעיפים ו-ט

ו. פרשיות הקרבנות לא יאמר אלא ביום. (וע"ל סי' מ"ז סעיף י"ג).

ז. בשישים פרשת העולה יאמר: יהי רצון מלפניך שיהא זה חשוב ומקבל כאלו הקרבתי עולה, וכו'.

נחשבות מהלילה, פרט לשנים עשרה שהן שלו. ואותן שנים עשרה נחלקות לשלשה צדדים, ושלשה מחנות של מלאכים קדושים נחלקו (התמג) באותם שלשה צדדים.

דוד המלך היה קם בחצות הלילה

בוזר פרשת לך לך (פכ:) - בא ראה שדוד המלך היה קם בחצות הלילה, שאם תאמר שהיה יושב או שוכב במטתו והיה אומר שירות ותשבחות - לא, אלא כמו שכתוב (שם ק"ט) חצות לילה אקום להודות לך. אקום ודאי בעמידה להתעסק בשירות ותשבחות של התורה. ומשום כך דוד המלך חי לעולמים, ואפלו בימי מלך המשיח הוא מלך. שהרי שנינו, מלך המשיח, אם מן החיים הוא - דוד שמו, ואם מן המתים הוא - דוד שמו. והוא היה מתעורר בבקר בטרם יבא, שכתוב (שם נ"ו) עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר.

יש חובה לישראל, לקום ולהתגבר בשירות ותשבחות לפני הקדוש ברוך הוא

בוזר חדש פרשת בראשית (דף יח) יש חובה לישראל, בשעה שעולה עמוד השחר, לקום ולהתגבר בשירות ותשבחות לפני הקדוש ברוך הוא. מה הטעם? משום שנושאים שירה אחר מלאכי השרת, והקדוש ברוך הוא מצוי למטה עמם. זהו שכתוב (משלי ח) ומשחרי ימצאנני. ואמר רבי יהודה, ובלבד שלא יפסיק משיתחיל, עד שיתפלל בשהחמה זורחת.

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול כלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וב"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹנֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

ז תשרי

קובץ ראשון
לחדש תשרי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

וְהוּא: זֶהר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ מַחֲזִיק לְשֹׁלֵשׁ שָׁנִים
לְלַמּוֹד דָּף זֶהר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי עִם דָּף גְּמָרָא הַיּוֹמִי

פְּסָק מִשָּׁה רַבְנֵי עַ"ה:
בְּסֵפֶר הַזֶּהר נִצָּא
מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים
"כִּי לֹא תִשְׁכַּח
מִפִּי זִרְעוֹ" הֵם
אוֹתוֹת יוֹחֵא"י

אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא מִשׁוּם רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי: "אֵין לוֹ
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית
גְּנִזְיוֹ אֵלָא אוּצֵר שֶׁל יְדֵאֵת
שָׁמַיִם שְׁנַאמֵר (יְשִׁיעָה לָּג)
יְדֵאֵת ה' הִיא אוּצֵרוֹ (בְּרַחוּם
לֵיג). וּבְלֵי לַמּוֹד תּוֹרַת הַסּוּד
אֵי אִפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְטַפַּת
יְדֵאֵת שָׁמַיִם".

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

נרות עליונים, שהם הספירות, ונקשר הכל יחד
ושמחה וחדוה נמצאים בכל העולמות, זה שאמר
שמון וקטרת ישמח לב. וע"כ כתוב בהעלותך את
הנרות, ע"כ.

ועיין בספר תכלת מרדכי להגאון מהרש"ם
מברעזאן זצ"ל (פרשת תצוה, אות ה') שכתב על פסוק והקטיר
עליו אהרן וגו' בהטיבו את הנרות וגו' ובהעלות אהרן
את הנרות וגו', וז"ל: יש להבין מה שייכת הקטורת
עם הנרות. ויש לומר דהנה ענין הקטורת שמעורב גם
חלבנה, להורות לצרף עמנו פושעי ישראל כדאיתא
בש"ס דכריתות ורש"י פרשת תשא, ולכן היה שוחק
היטב הדק דבלח בלח יש בילה וכו' וכן לפעמים ע"י
ההערכה נגד פושעי ישראל נחשבים לצדיקים, לכן
ציותה התורה לכלול א"ע עמהם ולכן הקטורת עם
הדלקת הנרות משולבים זה עם זה וכו'. גם יש לומר
לפמ"ש במק"א לבאר מה שאמרו בשבת דף ל"א שאמר
גר לשמאי גירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה
כשאני עומד על רגל אחת, דחפו באמת הבנין, והלל
אמר ליה מה דסני עלך לחברך לא תעבד ואידך פירושא
זיל גמור, כי מהנמנע שיקיים איש אחד כל התורה כולה
זולת על ידי התחברות עם כל ישראל או ע"י לימוד
התורה דכל העוסק בתורת עולה וכו', וזהו שדחפו שמאי
באמת הבנין ורמוז לו כי כמו שבהבנין האבנים והמיט
והחול והמים וצורות קטנים ע"י החיבור נחשבו כולם,
וכן ע"י אגודה עם הת"ח. וז"ש תלמידי חכמים מרבים
שלום וכו' אל תקרא בניך אלא בוניך, והלל א"ל בפירוש
שיקיים ואהבת לרעך כמוך, ואופן ב' זיל גמור שהוא
ע"י לימוד התורה וענין הקטורת רומז על התחברות
והמנורה רומז לתורה, כי נר מצוה ותורה אור, ובאמת
כי גם ההתחברות אין בו תועלת זולת אם הוא בדרך
התורה, כי פיזור לרשעים נאה להם ונאה לעולם, ולכן

יאמר אחר פ' המנחה והשלמים מפני שהם באים
בנדרכה.

ה. יאמר עם הקרבנות פסוק וישחט אתו על ירך
המזבח צפנה לפני ה'.

ט. יש נוחגין לומר פרשת הפיזור, ואחר כך פרשת
תרומת הדשן, ואחר כך פרשת התמיד, ואחר כך
פרשת מזבח מקטר קטרת, ופרשת סמני הקטרת
ועשיתו:

זוהר שולחן ערוך

מעלת אמירת הקטורת מזוהר הקדוש

טוב לומר פטום הקטורת בכל בוקר קודם כל
השירות ותשבחות בכוונה גדולה וכן בערב כמו
שכתוב:

בזוהר בפרשת ויקהל (ריט:) בא וראה, הקטרת היא
ראשונה תמיד לפני הכל. ומשום כך מעשה הקטרת
צריך להקדים לתפלה, לשירות ותשבחות, משום שכל
זה לא עולה ולא נתקן ולא נקשר עד שעוברת הזקמה.
מה פתוב? (ויקרא טו) וכפר על הקדש וגו' - בראשונה,
ואחר כך - ומפשעיהם לכל ח אתם. ועל פן צריכים
לכפר על הקדש ולהעביר הזקמה ולטהר הקדש, ואחר
כך שירות ותשבחות ותפלות, הכל כפי שאמרנו.

הנרות (שמון) והקטורת הם ענין אחד

בזוהר הקדוש (דף קמ"ט.), פירוש הסולם כתב וזה
לשונו: תא חזי בשעתא דכהנא וכו', בוא וראה
בשעה שהכהן נתכוון להדליק נרות למטה והיה
מקריב קטורת הסמים, אז באותה שעה מאירים

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול פלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכל ישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וב"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)

כל הלומד זהר בכל יום
מבטח לו שהוא בן עולם הבא

כל השונה הלכות בכל יום
מבטח לו שהוא בן עולם הבא

ח תשרי

קובץ ראשון
לחדש תשרי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בלשון הקודש לש"ס דף היומי

והוא: זוהר ושלחן ערוך מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוך היומי עם דף גמרא היומי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזהר נצא
מהגלות ברחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

אמר רבי חנינא משום רבי
שמעון בר יוחאי: "אין לו
להקדוש ברוך הוא בבית
גנזיו אלא אוצר של ידאת
שמים שנאמר (ישעיה לג)
ידאת ה' היא אוצרו (ברכות
ל"ג). ובלי למוד תורת הסוד
אי אפשר להגיע לטפת
ידאת שמים".

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזהר ביחד עם שולחן ערוך

איתא וז"ל: אמר רבי פנחס, פעם אחת הייתי מהלך
בדרך ופגשתי את אליהו. אמרתי לו, יאמר לי מר
דבר שמועיל לבריות. אמר לו, ברית גזר הקב"ה,
ונכנסו לפניו כל המלאכים שממנים להזכיר חטאי
האדם, שבזמן שיזכירו בני אדם הקרבנות שצוה
משה, ומכון לבו ורצונו בהם – שפלים יזכירו אותו
לטוב.

ועוד, בזמן שיארע מות בבני אדם, הברית
נגזרה, והכרוז עובר על כל חילות השמים, דאם
יעלו בניו בארץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות
ויאמרו ברצון נפש ולב ענינים של קטרת בשמים
שהיו להם לישראל, שיתבטל המות מהם. אמר רבי
יצחק, בא ראה מה כתוב, ויאמר משה אל אהרן קח
את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת.
אמר לו אהרן, למה? כי יצא הקצף מלפני ה' וגו'.
מה כתוב? וירץ אל תוך הקהל והנה החל הניגף בעם.
וכתוב ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה.
ולא יכל מלאך של חבלה לשלט ונתבטל המות.

אין המבטל מות בעולם כמו קטרת

וברעיא מהימנא פרשת פנחס (דף רכ"ד ע"א) כתב:
ועשן זה לא עולה, אלא על ידי אש שדולק בעצים,
שהם איברים מלאים מצוות, עצי עולה. בעלי תורה,
תורה שהיא נדלקת בהם, אש בחזק הגבורה, ועלה
עשן בהם. בבינה עשן המערכה. ומשעולה לאף,
נקרא קטרת, זהו שכתוב (דברים לג) ישימו קטורה
באפך. ואין המבטל מות בעולם כמו קטרת, שהיא
קשור הדין ברחמים עם ריח ניחוח באף. תרגום
של קשר – קטירו. אמר רבי יהודה, אשרי חלקנו
שהרוחנו דברים נסתרים בגלוי. עוד אמר מנורה
הקדושה, שאחר התפלה, שהיא כמו קרבן, מי

הדלקת הנרות והקטורת שניהם כאחד טובים ומשולבים
זה בזה, עכ"ל.

איתא בזהר הקדוש פרשת בהעלותך (חלק ד' דף קנ"א עמוד א'
ועמוד ב'), בלשון הקודש:

קטרת עומדת לבטל המות

מזבח פנימי ומנורה עומדים באחד לשמחת
הכל, שפתוב (משלי כו ט) שמן וקטרת ישמח לב.
ויבארנו ששני מזבחות היו: אחד פנימי של הכל,
וזה עומד לחדוה, ואחד בחוץ להקריב קרבנות.
ומהפנימי הזה יוצא לזה שבחוץ. ומי שרואה ויסתכל,
ידע חכמה עליונה, סוד הדבר אדני יהוה, ועל כך
לא נקראה הקטרת אלא בשעה ששמן נמצא.
"אשכחנא בספרא דשלמה וכו'. מצאתי בספרו של
שלמה המלך, שהקטרת היא לחדוה ולסלק המות.
מה הטעם? משום שהדין נמצא ממזבח החיצון מזה
שבחוץ, שהוא מלכות ושמחה וחדוה וקשר שמאיר
מאותו פנימי שכל שמחה בו קימת. וכשזה מתעורר,
כל הדין מסתלק מזה ולא יכול לעשות דין, ומשום
זה קטרת עומדת לבטל המות, ועל זה קטרת היא
קשר הכל, וזו נקרכת במזבח הפנימי. שכל שמחה
נמצא בו, אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא,
עליהם כתוב (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל
אשר בך אתפאר".

נקדים מה שכתבו בספרים הקדושים מענין
הקטורת, שהוא סגולה בדוקה לומר פרשת הקטורת
בכל יום, ועי"ז מתבטלים כל הדינים:

פגשתי את אליהו. אמרתי לו יאמר לי מר דבר
שמועיל לבריות

בוזהר הקדוש (פרשת וירא דף ק"ב ע"א) במדרש הנעלם

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול פלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וב"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

ט תשרי

קובץ ראשון
לחדש תשרי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

וְהוּא: זֶהר וְשִׁלְחוֹן עֶרוֹף מַחֲזִיק לְשֹׁלֵשׁ שָׁנִים
לְלַמּוֹד דָּף זֶהר וְשִׁלְחוֹן עֶרוֹף הַיּוֹמִי עִם דָּף גְּמָרָא הַיּוֹמִי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזוהר נצא
מהגלות ברחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

אמר רבי חנינא משום רבי
שמעון בר יוחאי: "אין לו
להקדוש ברוך הוא בבית
גנזיו אלא אוצר של ידאת
שמים שנאמר (ישעיה לג)
ידאת ה' היא אוצרו (ברכות
ל"ג). ובלי למוד תורת הסוד
אי אפשר להגיע לטפת
ידאת שמים".

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

ובערב, שבתוב קטרת סמים בבקר בבקר, וכתוב
בין הערבים וקטירנה. וזהו קיומו של העולם תמיד,
שבתוב (שמות ל ח) קטרת תמיד לפני ה' לדרתיכם.
ודאי שהוא קיום העולם למטה וקיום העולם למעלה.

מעשה הקטרת הוא נכבד וחיבי לפני הקדוש ברוך
הוא יותר מפל העבודות והרצונות

באותו מקום שלא נזכר בכל יום מעשה הקטרת,
הדינים שלמעלה שרויים בו ומגפות רבות בו, ועמים
אחרים שולטים עליו, משום שבתוב קטרת תמיד
לפני ה'. תמיד היא עומדת לפני ה' יותר מפל
העבודות האחרות. חיבי הוא מעשה הקטרת,
שהוא נכבד וחיבי לפני הקדוש ברוך הוא יותר מפל
העבודות^[4] והרצונות (והמעשים) של העולם^[5]. ואף על
גב שהתפלה מעלה מהכל – מעשה הקטרת הוא
נכבד וחיבי^[6] לפני הקדוש ברוך הוא.

קטרת עושה יותר, מתקנת וקושרת קשרים ועושה
אור יותר מהכל

בא וראה מה בין תפלה למעשה הקטרת. את
התפלה תקנו במקום קרבנות שהיו ישראל עושים,
וכל אותם קרבנות שהיו עושים ישראל אינם חשובים
כמו הקטרת. ועוד, מה בין זה לזה? אלא תפלה היא
תקון לתקן מה שצריך. קטרת עושה יותר, מתקנת
וקושרת קשרים ועושה אור יותר מהכל. ומי הוא
שמעביר זהמה ומטהר את המשכן, והכל מאיר
ונתקן ונקשר באחד. ולכן צריכים להקדים מעשה
הקטרת לתפלה בכל יום ויום, להעביר הזהמה
מהעולם, שהיא תקון של הכל בכל יום ויום, כמו
שאותו קרבן חיבי שמרצה בו הקדוש ברוך הוא.

אם היו יודעים בני אדם כמה עליון (חשוב) מעשה

שיאמר פטום הקטרת אחר תהלה לדוד, מבטל מות
מן הבית.

ועיין בכסא מלך בהקדמה לתיקונים (דף ח' ע"ב) שכתב
גם כן דמי שאומר פיטום הקטרת^[1] בכוונה^[2] אחר
תהלה לדוד, מתיש כח הס"מ ומסיר כל חיותו ואפילו
נמסר גזר דין בידו להמיתו או לאחד מבני ביתו ח"ו
מבטל הגזר דין בכח פיטום הקטרת, עיי"ש.

מי שדין רודף אחריו צריך את הקטרת הוא ולשוב
לפני רבונו שהרי הוא סיוע לסלק דינים ממנו
ובזה ודאי הם מסתלקים ממנו

וכדאי להעתיק מלשון הזוהר הקדוש בפרשת ויקהל
דף רי"ח ע"ב, שמאריך בענין אמירת פרשת הקטרת
בכל יום, וגודל הסגולה הטמונה בזה לכל מילי דמיטב,
וזה לשון קדשו:

סימן זה נמסר בידינו,^[3] שבכל מקום שאומרים
בכונה ורצון הלב את מעשה הקטרת, שאין שולט
המות באותו מקום ולא יג, ולא יכולים שאר העמים
לשלט על אותו המקום. בא וראה מה כתוב, מזבח
מקטר קטרת. בין שבתוב מזבח, למה נקרא מקטר
קטרת? אלא משום שנוטלים מהמקום הזה להקטיר
כמו שעשה אהרן. עוד, המזבח צריך להקטיר
לקדשו באותה קטרת, ועל בן מקטר קטרת. עוד,
מקטר קטרת בתרגומו, להקטיר קטרת. שהרי אסור
להקטיר במקום אחר קטרת, רק ממחיתה. (ממחיתה של
יום הכפורים).

בא וראה, זה מי שדין רודף אחריו, צריך את
הקטרת הוא ולשוב לפני רבונו, שהרי הוא סיוע
לסלק דינים ממנו, ובזה ודאי הם מסתלקים ממנו,
אם הוא רגיל בכך להזכיר פעמים ביום – בבקר

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול פלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכו' שישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכ"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

י תשרי

קובץ ראשון לחדש תשרי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דִּף הַיּוֹמִי

וְהוּא: זֶהר וְשִׁלְחַן עֶרוֹף מְחוּלָק לְשֹׁלֵשׁ שָׁנִים
לְלַמּוֹד דִּף זֶהר וְשִׁלְחַן עֶרוֹף הַיּוֹמִי עִם דִּף גְּמֵרָא הַיּוֹמִי

פְּסַק מִשְׁנֵה רַבְנֵי ע"ה:
בְּסֵפֶר הַזֶּהר נִצָּא
מִהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים
"כִּי לֹא תִשְׁכַּח
מִפִּי זִרְעוֹ" הֵם
אוֹתוֹת יוֹחָא"

אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא מִשּׁוּם רַבִּי
שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָא: "אֵין לֹא
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית
גְּנִזְיוֹ אֵלָא אוּצֵר שֶׁל יְדָאָת
שְׁמַיִם שְׁנַאמֵר (יִשְׁקִיָּה לֵב)
יְדָאָת ה' הִיא אוּצֵרוֹ (בְּרַחֲמֵי)
לֵב). וְבִלִּי לְלַמּוֹד תּוֹרַת הַסּוּד
אֵי אֲפֻשֵׁר לְהַגִּיעַ לְטַפְת
יְדָאָת שְׁמַיִם".

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

(במדבר י"ז) באהרן – ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגיפה – כפת לו למלאך המות שלא יוכל לשלוט כלל ולא לעשות דין. סימן זה נמסר בידינו, שבכל מקום שאומרים בכוונה וברצון הלב את מעשה הקטרת, לא שולט מות באותו מקום, ולא ינזק, ולא יכולים שאר העמים לשלוט על אותו מקום.

הקטורת היתה שוברת ומכניע את הסטרא אחרא

ובזוהר חדש (שיר השירים י"ב) האריך מענין המעלה הגדולה שהיתה לקטורת שהיתה תרופה מאירה לטהר הבריות מן החטא^[17], שכל מי שהיה מריח בריח הקטורת בשעה שהיו מקטירים אותה על גבי המזבחה, היה מתעורר לבו לתשובה שלימה^[18] והיה לבו נטהר מכל הרהור רע ומטומאת היצר הרע. וכמו הציץ שהיה חרות עליו שם הקב"ה, שכל המסתכל בו היה מקבל יראה גדולה בלבבו, והיה חוזר בתשובה שלימה, ולכן נקרא מזבח מקטר קטורת (שמות ל, א), אע"פ שלא הקריבו עליו שום קרבן, אלא הקטורת היתה שוברת ומכניע את הסטרא אחרא. ולכן נקרא המקום מזבח, שבו היה נזבח הסט"א.

הקטורת גדולה מן התפלה

עוד כתב בזוהר חדש (שם): שהקטורת גדולה מן התפלה, שהתפלה נתקנה במקום הקרבנות, והקטורת חשובה יותר מכל הקרבנות, ונמצא שהקטורת חביבה יותר מן התפלה. ואמרו חז"ל, אמר רבי שמעון בר יוחאי, אילו ידעו הבריות^[19] כמה גדולה מעלת פטום הקטורת לפני הקב"ה היו לוקחים כל תיבה ותיבה של פטום הקטורת ומעטרים אותה ושמים אותה על הראש כעטרת של זהב. וכל האומר כל יום פטום הקטורת בשחרית ובערבית

הקטרת לפני הקב"ה, היו נוטלים כל מילה ומילה ממנו

אמר ר' שמעון, אם היו יודעים בני אדם כמה עליון (חשוב) מעשה הקטרת לפני הקב"ה, היו נוטלים כל מילה ומילה ממנו, ומעלים אותה עטרה על ראשם בכתר זהב. ומי שמשתדל בו צריך להסתכל (להתבונן) במעשה הקטרת. ואם יכוון בה בכל יום, יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא, ויסתלק המות ממנו ומהעולם, וינצל מכל דיני העוה"ז, מהכוחות הרעים, ומדין גיהנם, ומדין מלכות אחרת. באותה קטורת, כשעולה העשן בעמוד, הכהן היה רואה אותיות של סוד השם הקדוש פרוסות (נ"א פורחות) באויר ועולות למעלה באותו עמוד, אח"כ כמה מרכבות קדושות סובבות לו מכל הצדדים עד שעולה בהארה ובחדוה ומשמח למי שמשמח וקושר קשרים למעלה ולמטה ליחד הכל, וזה מבואר. וזה מכפר על יצה"ר ועל ע"ז שהיא סטרא אחרא והוא מבואר.

פתח ואמר ויעש מזבח מקטר קטרת (שמות ל א) וגו', יש להתבונן בפסוק זה, כי היו ב' מזבחות מזבח העולה ומזבח הקטרת זה בחוץ וזה בפנים, ומזבח הקטרת הוא הפנימי, מדוע נקרא מזבח הרי לא זובחים עליו זבחים, ומזבח על שם זה נקרא. אלא בגלל שמבטל וכופת לכמה צדדים רעים שלא יוכלו לשלוט ולא להיות קטיגורים, לכן נקרא מזבח. כאשר הסטרא אחרא היה רואה מעשה הקטורת עלה ונכפה וברח ולא יכל להתקרב כלל למשכן, ובגלל שלא זוכה ולא מתערב באותה חדוה שלמעלה רק הקב"ה לבדו, בגלל שחביבה כ"כ, (לכך) לא עמד אותו מזבח אלא בפנים, שהרי הוא מזבח שברכה נמצא בו, ולזה היה סתום (נסתר) מהעין. מה כתוב

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול פלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכ"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בְּעוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בְּעוֹלָם הַבָּא

יא תשרי

קובץ ראשון
לחדש תשרי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

וְהוּא: זֶהר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ מַחְזִיק לְשֹׁלֵשׁ שָׁנִים
לְלַמּוֹד דָּף זֶהר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי עִם דָּף גְּמָרָא הַיּוֹמִי

פְּסַק מִשָּׁה רַבְנֵי ע"ה:
בְּסֵפֶר הַזֶּהר נִצָּא
מִהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים
"כִּי לֹא תִשְׁכַּח
מִפִּי זִרְעוֹ" הֵם
אוֹתוֹת יוֹחָא"י

אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא מְשׁוּם רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי: "אֵין לֹא
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית
גְּנֻזִיו אֲלֵא אוֹצֵר שֶׁל יְדֵאֵת
שְׁמִים שְׁנַאמֵר (יְשִׁיעָה לָּג)
יְדֵאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ (בְּקִבּוּת
לִי). וְבִלִּי לְמוֹד תּוֹרַת הַסּוּד
אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְטַפַּת
יְדֵאֵת שְׁמִים".

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

ופרשת הקרבנות, ובע"ה תוסר המגפה. והם הלכו ועשו כן בארבע רוחות העיר, עשרה אנשים לכל צד, ואמרו פטום הקטורת ג' פעמים. ואחרי שעשו כן אמר להם ר' אחא, הבדילו כמה אנשים מביניכם וילכו לבית ששם שוכבים חולים וגם שם יאמרו, וכשיגמרו יאמר ג' פעמים שלשה פסוקים אלו והם: ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטורת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם, כי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף. ויקח אהרן דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטורת ויכפר על העם. ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה. והם הלכו ועשו כדבריו, ובטלה המגפה באותו מקום ואף נתרפאו אותם שהיו קרובים למיתה. ואז שמעו בת קול האומרת למזיקים כדברים האלה: העצרו למעלה ואל תרדו למטה לעשות שום נזק בעיר הזאת, לפי שדין של מעלה אינו שולט בעיר הזאת כיון שהם ראויים שיבטל. ואחרי כל זה נרדם ר' אחא מרוב חולשה, ושמע שאומרים לו בחלומו, כשם שביטלת מן העיר את המגפה, כן תעשה להחזירם בתשובה, שזה בלי זה אינו מועיל כלום, שבהיותם אנשים רעים נגזרה עליהם גזרת המגפה. הלך רב אחא וסיפר הדברים לאנשי העיר והחזיר את אנשי העיר בתשובה שלמה, ואז שינה רב אחא שם העיר שהיתה נקראת טרשא וקרא לה מתא מחסיא, דהיינו עיר הרחמים, שריחם הקב"ה על העיר הזאת וביטל ממנה הגזרה הרעה. וזה ששינה שם העיר, כדי שהאנשים יזכרו כל שעה אותה גזרה רעה שנגזרה עליהם על מעשיהם הרעים ולא יחזרו לכיסלה עוד.

בנחת, תיבה בתיבה, שלא מדלג אפילו תיבה אחת, ומבין את מה שהוא מוציא מפיו, ניצול מכל מיני מאורעות רעים ומהרהורים רעים וממיתה רעה, ויהיה מובטח כל אותו יום שלא יגיע לו שום נזק, ויינצל מעונשי הגיהנם, ויהיה לו חלק בחיי העולם הבא. וח"ו בזמן מגפה אין רפואה טובה יותר מפטום הקטורת. וזו היתה המתנה שנתן מלאך המות למשה רבינו כשעלה לרקיע לקבל את התורה, שנעשה ידידו וגילה לו סוד זה של הקטורת שמסוגלת לעצור המגפה, כמו שאמרו רז"ל (שבת פ"ט). וכן האמירה בפה עוצרת את המגיפה.

סיפור נורא מהזוהר הקדוש

ובזוהר הקדוש פרשת וירא הביא באריכות מעשה: בחכם אחד ושמו רב אחא, שהלך לעיר אחת שנקראה טרשא ונתארח אצל בעל בית אחד. ובעיר זו פשטה מגפה קשה שבעה ימים רצופים. וכשראו בני העיר את ר' אחא כשהוא בא, אמרו זה לזה: נלך אצל החכם הזה שבא מחוץ לעיר ונראה אם יש לו תקנה לצרה זו. הלכו אצלו ואמרו לו, דע רבינו שיש בעיר מגפה זה שבעה ימים והיא הולכת ומתגברת. שמא יעשה רבינו שום עצה לפורענות זו. אמר להם: נלך לבית הכנסת ונתפלל לפני השי"ת שיעצור בעד המגפה הזאת. ובעודם הולכים לבית הכנסת הלכו ובאו אנשים וסיפרו שהמגפה הולכת ומתגברת. ופלוני ופלוני מתו ופלוני ופלוני גוססים. אמר להם רב אחא מאחר שהפורענות קשה והזמן דוחק, לא נלך להתפלל, אלא תעשו כפי שאני אצוה אתכם. בחרו מביניכם ארבעים אנשים, מן המובחרים שבכם, שאתה מכירים בהם שהם יראי שמים ואני ביניהם, ונלך לארבע רוחות העיר, עשרה אנשים לכל צד. ותאמרו מלב ונפש פיטום הקטורת

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, פאמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול פלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עזרה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכ"מ תיקוני זוהר ותיקון מ"ג)

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

יב תשרי

אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי: "אין לו להקדוש ברוך הוא בנות גנזיו אלא אוצר של ידאת שמים שנאמר (ישעיה לג) 'ידאת ה' היא אוצרו' (ברכות לג). ובלי למוד תורת הסוד אי אפשר להגיע לטפת ידאת שמים".

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

והוא: זוהר ושלחן ערוף מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוף היומי עם דף גמרא היומי

קובץ ראשון לחדש תשרי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזוהר נצא
מהגלות ברחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

סימן ב

דין לבישת בגדים, ובו ו' סעיפים

- א. לא ילבש חלוקו מיִשָּׁב (סוה) אֶלָּא יקח חלוקו ויבגים בו (ראשו) זרועותיו בעודנו שוכב, ונמצא בפשיקום שהוא מכסה.
- ב. אל יאמר הנני בתדרי חדרים מי רואני, פי הקב"ה מלא כל הארץ כבודו.
- ג. ידקדק בחלוקו ללבושו בדרך שלא יתפך הפנימי לחוץ.
- ד. ינעל מנעל ימין תחלה, ולא יקשרנו, ואחר כך ינעל של שמאל ויקשרנו, ויחזור ויקשר של ימין: הגה: ובמנעלים שלנו שאין להם קשירה ינעל של ימין תחלה (תוס' פ' בפה אשה דס"א).
- ה. בשחולץ מנעליו חולץ של שמאל תחלה.
- ו. אסור לילך בקומה זקופה ולא ילך ד' אמות בגלוי הראש: הגה: ויכסה פל גופו ולא ילך יחף (אור זרוע) ויבדק נקביו: וירגיל עצמו לפנות בקר וערב שהוא זריזות ונקיזות (הנהגות מימוני פ' ה' מה' דעות):

מסתלקת מעל ראשו של האדם, מיד מסתלקים ממנו החיים

בזוהר רעיא מהימנא פרשת פנחס (רמה): - אסור לתלמיד חכם להלך ד' אמות בגלוי הראש, משום (ישעיה ו) מלא כל הארץ כבודו. כל שפן בברכה ובהזכרת שם הקדוש שאסור להיות בגלוי הראש.

בזוהר פרשת בלק (קפז). לא ילך אדם בגלוי ראש ארבע אמות. מה הטעם? ששכינה שורה על ראשו, וכל חכם עיניו ודבריו בראשו הם, באותו ששורה ועומד על ראשו.

ברעיא מהימנא פרשת נשא (קכב): ומשום שהיא השכינה על ראש האיש, אסור לו לאדם ללכת ארבע אמות בגלוי ראש, שאם היא השכינה מסתלקת מעל ראשו של האדם, מיד מסתלקים ממנו החיים

בזוהר רעיא מהימנא פרשת פנחס (רמה): - אסור לתלמיד חכם להלך ד' אמות בגלוי הראש, משום (ישעיה ו) מלא כל הארץ כבודו. כל שפן בברכה ובהזכרת שם הקדוש שאסור להיות בגלוי הראש.

סימן ג

הנהגת בית הכסא, ובו יז סעיפים

א. בפשיפנים לבית הכסא יאמרו התכבדו מכבדים וכו'. ועכשו לא נהגו לאמרו.

אוי לבני העולם שלא משגיחים ולא יודעים על

בזוהר פרשת בלק (קפז). לא ילך אדם בגלוי ראש ארבע אמות. מה הטעם? ששכינה שורה על ראשו, וכל חכם עיניו ודבריו בראשו הם, באותו ששורה ועומד על ראשו.

ברעיא מהימנא פרשת נשא (קכב): ומשום שהיא השכינה על ראש האיש, אסור לו לאדם ללכת ארבע אמות בגלוי ראש, שאם היא השכינה

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול פלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכ"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹו שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹו שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

יג תשרי

אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי: "אין לו להקדוש ברוך הוא בביית גנזיו אלא אוצר של ידאת שמים שנאמר (ישעיה לג) ידאת ה' היא אוצרו (ברכות לג) וכלי למוד תורת הסוד אי אפשר להגיע לטפת ידאת שמים".

קובץ ראשון לחדש תשרי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזהר נצא
מהגלות ברחמים

"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דף היומי

והוא: זוהר ושלחן ערוך מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוך היומי עם דף גמרא היומי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזהר ביחד עם שולחן ערוך

זוהר שולחן ערוך

מי שנותן מיטתו בין צפון לדרום יהיו לו בנים זכרים

בזוהר פרשת במדבר (ק"ח): - שמאלו תחת לראשי וימינו תתבקני. שמאלו - זהו צפון, וימינו - זהו דרום. וסוד זה למדנו, שהקדוש-ברוך-הוא נותן מטתו בין צפון לדרום, ואותות הבן הזה בודאי, ועל זה יש לבני אדם לתת מטתם בין צפון לדרום.

***

שולחן ערוך

א. המטיל מים מן הצופים ולפנים (פי' מקום שיכולים משם לראות הר הבית ומשם והלאה אין יכולים לראות רש"י) (לא) ישוב ופניו פלפי הקדש, (אלא לצפון או לדרום) או יסלק הקדש לצדדין.

ב. כשנפנה בשדה אם הוא אחורי הגדר, יפנה מייד, ובבקעה יתרחק, עד מקום שלא יוכל חברו לראות פרועו.

ג. לא ישוב במהרה ובחזק, ולא יאנם לרחק עצמו יותר מדאי, שלא ינתק שני הפרכשותא.
ד. לא יקנח ביד ימין.

ה. לא יקנח בקרם משום בשפים, ולא בעשבים יבשים, שהמקנה בדבר שהאור שולט בו, שני התחתונות נושרות. ולא בצרור שקנח בו חברו, מפני שמביא את האדם לידי תחתוניות: הגה: ועכשו שבתאי בסאות שלנו אינן בשדה נהגו לקנח (בקרם וכן נהגו לקנח) בדבר שהאור שולט בו, ואינו מזיק, ופוק חזי מאי עמא דבר. (הדושי אנדה פרק המוציא).

כבוד רבונם ולא יודעים על מה עומד העולם

כשנכנס לבית הפסא לא יברך ולא יקרא בתורה אפלו דבר אחד עד שירחץ ידיו! ואם תאמר בגלל שהם מלכלכים - לא כן הוא, במה התלכלכו? אלא אוי לבני העולם שלא משגיחים ולא יודעים על כבוד רבונם ולא יודעים על מה עומד העולם. יש רוח אחד בכל בית כפסא שבעולם ששם שורה ונהנה מאותו לכלוף וטנפת, ומיד שורה על אותן אצבעות ידי הבן אדם.

בזוהר במדבר (ק"ב) בשעה שהאדם קם צריך לנקות עצמו מקודם.

***

שלחן ערוך

ב. יהא צנוע בבית הפסא ולא יגלה עצמו עד שישב: הגה: ולא ילכו שני אנשים ביחד, גם לא ידבר שם, ויסגר הדלת בעדו משום צניעות. (אור זרוע).

ג. אם רוצה למשמש בפי הטבעת בצרור או בקיסם לפתח נקביו, ימשמש קדם שישב ולא ימשמש אחר שישב, מפני שקשה לכשפים.

ד. לא יגלה עצמו כי אם מלאחריו טפה, ומלפניו טפחים, ואשה, מאחריה טפה, ומלפניה.

ה. אם נפנה במקום מגלה שאין בו מחצות יבון שיהיו פניו לדרום ואחוריו לצפון או איפכא, אבל בין מזרח למערב אסור: ולהטיל מים בכל ענין שרי (בית יוסף בשם הרמב"ם).

ו. וכן אסור לישן בין מזרח למערב אם אשתו עמו, ונכון להזהר אפלו בשאין אשתו עמו.

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

יֵד תְּשֵׁרִי

אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא מִשּׁוּם רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יִזְחָאִי: "אֵין לוֹ
לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית
גְּנֻזִיו אֱלֹא אוֹצֵר שֶׁל יְדָאֵת
שָׁמַיִם שְׁנַאמֵר (יִשְׁקִיָּה לֵב)
יְדָאֵת ה' הִיא אוֹצֵרוֹ (בְּרִשׁוֹת
לֵב), וּבְלֵי לַמּוֹד תּוֹרַת הַסּוּד
אֵי אִפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְטַפַּת
יְדָאֵת שָׁמַיִם".

קוֹבֵץ רֵאשׁוֹן לְחֹדֶשׁ תְּשֵׁרִי

פֶּסֶק מִשֵּׁה רַבְּנֵי ע"ה:
בְּסֵפֶר הַזֶּהר נִצָּא
מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים
"כִּי לֹא תִשְׁכַּח
מִפִּי זִרְעוֹ" הֵם
אוֹתֵיזוֹת יִזְחָאִי

סֵפֶר זֶהר שׁוֹלְחַן עֶרוֹף שִׁחִבְרֵי הַתְּנָא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יִזְחָאִי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ לְשׁ"ס דְּף הַיּוֹמִי

וְהוּא: זֶהר וְשִׁלְחַן עֶרוֹף מַחֲזִיק לְשֹׁלֵשׁ שָׁנִים
לְלַמּוֹד דְּף זֶהר וְשִׁלְחַן עֶרוֹף הַיּוֹמִי עִם דְּף גְּמָרָא הַיּוֹמִי

תְּפִילָה מִיּוֹחַדָּת לִפְנֵי לִימוּד הַזֶּהר בִּיחַד עִם שׁוֹלְחַן עֶרוֹף

רוֹחֲצִים יְדֵיהֶם, וְעוֹמְדִים וְעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּמִבְּרָכִים
עַל קְרִיאָתָהּ. וּבְשֶׁהִתְרַנְּגוּל קוֹרָא, אִז חֲצוֹת הַלַּיְלָה
מִמֶּשׁ, וְאִז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא עִם הַצְּדִיקִים
בְּגֵן עֵדֶן. וְאִסוּר לְבָרֵךְ בְּיָדִים טְמֵאוֹת וּמְזֻהָמוֹת,
[וּמִבְּרָכִים], וְכֵן כָּל שְׁעָה. בְּגִלָּל שְׁבִשְׁעָה שְׁבֵן אָדָם
יִשָּׁן, רוּחוֹ פוֹרְחַת מִמֶּנּוּ. וּבְשְׁעָה שְׁרוּחוֹ פוֹרְחַת מִמֶּנּוּ,
רוּחַ טְמֵאָה מְזַמְּנָת וְשׁוֹרָה עַל יָדָיו וּמְטַמְּאֵת אוֹתָם,
וְאִסוּר לְבָרֵךְ בָּהֶם לֵאלֹא נְטִילָה.

הָרִי מְבוֹאֵר בְּאוֹמְרוֹ "נְטִילָה שֶׁל מַיִם הֵיוּ נוֹתְנִים
לְפָנֵיהֶם" כּו' כַּדִּי שֶׁלֹא יִלְכוּ ד' אַמּוֹת בְּלֹא
נְטִילָה.

בְּזוֹהַר פֶּרֶשׁת מִקֵּץ (קֶצֶת): כְּשֶׁאָדָם קָם בְּבֹקֵר,
צָרִיךְ לְרַחֵץ יָדָיו מִתּוֹךְ נְטִילָה שֶׁל מַיִם, שֶׁהוּא כְּלִי
לְטַל מִמֶּנּוּ מַיִם, מִתּוֹךְ מִי שֶׁרַחֵץ יָדָיו בְּרֵאשׁוֹנָה, כְּמוֹ
שֶׁבְּאֵרוֹהוּ.

וְעוֹד, שֶׁצָּרִיךְ אָדָם לְטַל יָד יָמִין בְּשִׂמְאָל, כְּדִי
לְהַשְׁלִיט יָמִין עַל שִׂמְאָל, וְיִרְחֵץ הַיָּמִין מִן הַשִּׂמְאָל,
וּמִשּׁוּם זֶה הִיא נְטִילָה. וְעַל כֵּן מִי שֶׁנּוֹטֵל יָדוֹ, יִטַּל יָמִין
בְּשִׂמְאָל, לְהַשְׁלִיט הַיָּמִין עַל הַשִּׂמְאָל, כְּדִי שֶׁלֹא יִתֵּן
מְקוֹם לְיִצָּר הָרַע לְשִׁלֵּט בָּלָל, וְהִנֵּה בְּאֵרְנוּ.

בְּזוֹהַר פֶּרֶשׁת בְּרֵאשִׁית (גג) וּבֵא וּרְאָה, כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם בְּשְׁעָה שִׁישְׁנִים עַל מְטוֹתֵיהֶם בְּלַיְלָה, וְהַלַּיְלָה
פּוֹרֵשׁ כְּנִפְיָו עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, טוֹעֵמִים טַעַם הַמּוֹת.
וּמִתּוֹךְ שֶׁטוֹעֵמִים טַעַם מוֹת, רוּחַ הַטְּמֵאָה הַזֶּה שְׁטָה
עַל הָעוֹלָם וּמְטַמְּאֵת [אֵת] הָעוֹלָם וְד"א בְּתוֹךְ הָאֵהָל שְׁלוֹ,
וְשׁוֹרָה עַל יְדֵי הָאִישׁ וְנִטְמָא.

וּבְשִׁמְתָעוֹרֵר וְנִשְׁמָתוֹ חוֹזֵרֵת אֵלָיו, בְּכָל מָה
שֶׁיִקְרַב בְּיָדוֹ - הַכֹּל נִטְמָא, כִּי שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם רוּחַ
טְמֵאָה. וְעַל זֶה לֹא יִקַּח אָדָם בְּגָדָיו לְלִבֵּשׁ מִמִּי

יב. יִפְנֶה בְּצַנִּיעוּת בְּלַיְלָה כְּמוֹ בַּיּוֹם.

יג. לֹא יִשְׁתִּין מִעֵמֶד מִפְּנֵי נִיצוּצוֹת הַנִּתְזוּן עַל
רַגְלָיו, אִם לֹא שִׁנְעֵמֶד בְּמְקוֹם גְּבוּהָ, אוֹ שִׁישְׁתִּין
לְתוֹךְ עֵפֶר תְּהוֹנַח (פְּרוּשׁ קְרַקַע שֶׁאֵינָה בְּתוֹלָה אֱלֹא כְּגוֹז שֶׁל אֲרִז
הַרְשָׁה).

יד. יִזְהַר שֶׁלֹא יֵאָחֵז בְּאִמָּה וְיִשְׁתִּין, אִם לֹא מְעַטְרָה
וּלְמַטָּה, מִפְּנֵי שֶׁמוֹצִיא שְׂכֵבֶת זֶרַע לְכַפְּלָה, אֱלֹא
אִם כֵּן הוּא נְשׂוּי. וּמִדַּת חֲסִידוֹת לְזֶהר אֶפְלוֹ הַנְּשׂוּי.

טו. אֶפְלוֹ מִי שֶׁאֵינּוּ נְשׂוּי מֵתָר לְסִיעַ בְּבִיצִים.

טז. לֹא הִתֵּר לְנִשְׂוֵי לְאָחֵז בְּאִמָּה אֱלֹא לְהִשְׁתִּין,
אֲבָל לְהִתְחַבֵּךְ לָא.

יז. הַמּוֹשְׁקָה נִקְבִּי עוֹבֵר מִשּׁוּם כָּל תְּשִׁקְצוֹ:

סִימָן ד'

דִּינֵי נְטִילַת יְדֵים, וְכוּ כֹג סְעִיפִים

א. יִרְחֵץ יָדָיו וְיִבְרַךְ עַל נְטִילַת יְדֵים: הַגֵּה: וְיֵשׁ אוֹמְרִים
גַּם אֲשֶׁר יִצֵּר וְאֶפְלוֹ לֹא עָשָׂה צָרְכּוֹ וְכֵן נִהְגוּ (אֲבוֹדְרָהס)
מִיָּם הַפְּסוּלִים לְנְטִילַת יְדֵים לְסַעֲדָה לְקַמּוֹן סִימָן ק"ם, בְּשָׂרִים
לְנְטִילַת יְדֵים לְתַפְּלָה, מִיָּהוּ יֵשׁ מִי שֶׁאוֹמֵר דִּלָּא מְבָרַךְ עֲלֵיהוּ.

(זוהר שולחן ערוף)

שֶׁלֹא לְלַכַּת אַרְבַּע אַמּוֹת בְּלֹא נְטִילַת יְדֵים שַׁחֲרִית.

בְּזוֹהַר בְּהַקְדָּמָה (דף י) כְּתַב כְּשֶׁבֵן אָדָם קָם
בְּבֹקֵר, יֵשׁ לוֹ לְבָרֵךְ לְרַבּוֹנוֹ בְּשְׁעָה שֶׁקָּח עֵינָיו. אִיךְ
מְבָרַךְ כֵּן הֵיוּ עוֹשִׂים חֲסִידִים רֵאשׁוֹנִים: נְטִילָה שֶׁל
מַיִם הֵיוּ נוֹתְנִים לְפָנֵיהֶם, וּבִזְמַן שֶׁמֵתְעוֹרְרִים בְּלַיְלָה,

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול כלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וב"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

טו תשרי

אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי: "אין לו להקדוש ברוך הוא בבית גניזו אלא אוצר של ידאת שמים שנאמר (ישעיה לג) ידאת ה' היא אוצרו (ברכות לג) ובלי למוד תורת הסוד אי אפשר להגיע לטפת ידאת שמים".

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דְּהַ הַיּוֹמִי

והוא: זוהר ושלחן ערוף מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוף היומי עם דף גמרא היומי

קובץ ראשון לחדש תשרי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזהר נצא
מהגלות ברחמים

"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזהר ביחד עם שולחן ערוך

להתקדש? צריך בלי אחד למטה וכלי אחד מלמעלה, כדי שיתקדש מאותו שלמעלה, ואותו שלמטה שיושב בהמה שטמאה בו. וזה הכלי לקבל טמאה, וזה להתקדש ממנו. זה ברוך וזה ארור. ולא צריך לשפך בבית את אותם מים של הזהמה, שלא יקרב אליהם איש, שהרי בהם מתבנסים הצד שלהם, ויכול לקבל נזק מאותם המים הטמאים.

ועד שיעבר הזהמה מידו לא יברך, ובארנו. ומשום כך, בטורם יקדש האדם את ידיו בפקר, נקרא טמא. בין שהתקדש, נקרא טהור. ומשום כך אל יטל אלא מיד שנטהרה בראשונה, שכתוב (במדבר ט) והזהר הטהור על הטמא. זה נקרא טהור, וזה נקרא טמא. משום כך בלי אחד למעלה וכלי אחד למטה, זה קדוש וזה טמא. ואסור לעשות דבר עם אותם המים, אלא צריך לשפך אותם במקום שאנשים לא עוברים עליהם ולא ילין אותם בבית, שהרי בין שנשפכו בארץ, רוח הטמאה נמצאת שם ויכולה להזיק. ואם חפר להם מדרון תחת הארץ שלא יראו – יפה. ולא יתן אותם לנשים מכשפות שיוכלו להרע בהם לבני אדם, משום שאותם המים שהתקללו, והקדוש ברוך הוא רוצה לטהר את ישראל שיהיו קדושים, שכתוב (יחזקאל לב) וזרקתי עליכם מים טהורים מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם.

***

שולחן ערוך

- ד. אפלו מי שנטל ידיו, לא ימשמש בפי הטבעת תמיד, מפני שמביאתו לידי תהתוניות. ולא יגע במקום הקנה, שמשמוש היד מזיק לחבורה.
- ה. לא יגע בגיגית שכר, שמשמוש היד מפסיד השכר.

שלא נטל ידיו, שהרי המשיך עליו אותו רוח טמאה ונטמא. ויש רשות לרוח הטמאה הזו לשרות בכל מקום שנמצא רשם מצדו. ולכן לא יטל אדם ידיו ממי שלא נטל ידיו, משום שהמשיך עליו אותו רוח טמאה וקבלו זה שנטל מים ממנו, ויש לו רשות לשרות על האדם.

***

שולחן ערוך

- ב. ידקדק לערות עליהם מים ג' פעמים להעביר רוח רעה ששורה עליהן.
- ג. לא יגע בידו קדם נטילה לפה, ולא לחטם, ולא לאזניים, ולא לעיניים.

זוהר שולחן ערוך

בזוהר פרשת וישב (קפד:) – רבי שמעון פתח ואמר, (תהלים כו) ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה'. הפסוק הזה בארונה. אבל בא ראה כאן את סוד הדבר, שהרי אין לך אדם בעולם שאינו טועם את טעם המות בלילה, ורוח הטמאה שורה על אותו הגוף, מה הטעם? משום שהנשמה הקדושה מסתלקת מן האדם ויוצאת ממנו, ועל שהנשמה הקדושה יוצאת ומסתלקת ממנו, שורה רוח של טמאה על אותו הגוף ונטמא.

בשהנשמה חוזרת לגוף, עוברת אותה הזהמה, והרי נתבאר שבידי האדם נשארת זהמת הטמאה, ועל כן אל יעביר ידו על עינו, משום שאותה רוח הטמאה שורה עליו עד שנוטל אותם, וכשנוטל ידו בראוי, אז מתקדש ונקרא קדוש. ואיך צריך

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול פלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וב"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

טז תשרי

אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי: "אין לו להקדוש ברוך הוא בביית גנזיו אלא אוצר של ידאת שמים שנאמר (ישעיה לג) ידאת ה' היא אוצרו (ברכות ל"ג). ובלי למוד תורת הסוד אי אפשר להגיע לטפת ידאת שמים".

קובץ ראשון לחדש תשרי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזוהר נצא
מהגלות ברחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דף היומי

והוא: זוהר ושלחן ערוף מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוף היומי עם דף גמרא היומי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

טז דוד היה נזהר שלא לישן שתין נשמיין (פרוש ששים נשימות), כדי שלא יטעם טעם מיתה; הגה: ובגמרא פ' הנישן משמע דדוקא ביום היה נזהר (דברי עצמו וענין בבית יוסף).

זוהר שולחן ערוך

זוהר פרשת ויגש (ר"ה) דוד המלך היה שומר כל ימיו שלא יטעם טעם מיתה, משום שהשנה אחד מששים במיתה היא, ודוד, משום מקומו שהוא חי, לא היה ישן אלא ששים נשימות, שעד ששים נשימות חסר אחת הוא חי, משם והלאה טעם אדם טעם מיתה ושלט בו הצד של רוח הטמאה.

וזה היה שומר דוד המלך, שלא יטעם טעם של מיתה, ושלט (שלא ישלט) בו צד של רוח אחרת, משום שששים נשימות חסר אחת הוא הסוד של החיים שלמעלה, עד ששים נשימות שהם ששים וחסר נשימה אחת נשימות עליונות, ואלו הסוד שלהן, שהחיים תלויים בהם, ומכאן ומטה הוא סוד המות. ועל כן דוד היה משער את שעור הלילה כדי שיתקיים בחיים, שלא ישלט בו טעם המות, וכשנחלק הלילה היה דוד עומד במקומו, משום שבאשר מתעורר חצות הלילה והכתר הקדוש מתעורר, צריך שלא ימצא את דוד קשור במקום אחר, במקום המות.

***

שולחן ערוך

יז. יש נוהגין לרחץ פיהם שחרית מפני הרירין שבתוך הפה.

יח. אלו דברים צריך נטילה במום. הקם מהמטה והוצא מבית הכסא. ומבית המרחץ. והנוטל

ו. אין צריך רביעית לנטילת ידים לתפלה.

ז. טוב להקפיד בנטילת ידים שחרית בכל הדברים המעכבים בנטילת ידים לסעודה הגה: מיהו אינו מעכב לא בלי ולא כח גברא ושאר דברים הפוסלים בנטילת הסעודה (מרדכי ריש פ' אלו דברים תשובת רשב"א סימן קצ"א).

ח. נטילת ידים שחרית אין נוטלין על גבי קרקע, אלא לתוך בלי.

ט. מים של נטילת ידים שחרית, אסור ליהנות מהם, ולא ישפכם בבית, ולא במקום שעוברים שם בני אדם.

י. נוטל בלי של מים ביד ימינו, ונותנו ליד שמאלו כדי שיריק מים על ימינו תחלה.

יא. לא יטל ממי שלא נטל ידיו שחרית.

יב. אם שכשף ידיו לתוך בלי של מים, עלתה לו נטילה לקריאת שמע ולתפלה, אבל לא לרוח רעה שעליהם. אם שכשף ידיו בשלש מימות מחלפים, יש להסתפק אם עלתה לו להעביר רוח רעה שעליהם.

יג. אם היה נעור כל הלילה, יש להסתפק אם צריך לטל ידיו שחרית להתפלל ולהעביר רוח רעה מידיו: הגה: ויטלם בלא ברכה (הרא"ש ב"ב ד' ורשב"א סי' קצ"א).

יד. השפים קדם עמוד השחר ונטל ידיו, יש להסתפק אם צריך לטל ידיו פעם אחרת בשיאור היום, להעביר רוח רעה השורה על הידים: הגה: ויטלם בלא ברכה.

טו. ישן ביום, יש להסתפק אם צריך לערות מים עליהן ג' פעמים ויטלם בלא ברכה.

כָּל הַלּוּמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בְּעוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בְּעוֹלָם הַבָּא

יז תשרי

אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא מְשׁוּם רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי: "אֵין לֹא
לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית
גְּנֻזִיו אֲלֵא אוֹצֵר שֶׁל יְדֵאֵת
שָׁמַיִם שְׁנֵאמֹר (ישעיה לג)
יְדֵאֵת ה' הִיא אוֹצֵרוֹ (בְּרָכוֹת
ל"ג). וְבַלִּי לְמוֹד תּוֹרַת הַסּוֹד
אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְטַפַּת
יְדֵאֵת שָׁמַיִם".

קובץ ראשון לחדש תשרי

פְּסַק מִשָּׁה רַבְנּוּ ע"ה:
בְּסֵפֶר הַזֶּהר נִצָּא
מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים

"כִּי לֹא תִשְׁכַּח
מִפִּי זִרְעוֹ" הֵם
אוֹתֵיזוֹת יוֹחָאי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

וְהוּא: זֶהר וְשִׁלְחַן עֶרוֹף מַחוּלַק לְשֹׁלֵשׁ שָׁנִים
לְלַמּוֹד דָּף זֶהר וְשִׁלְחַן עֶרוֹף הַיּוֹמִי עִם דָּף גְּמָרָא הַיּוֹמִי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך צפּרָנְיוֹ וְהַחֲלוּץ מְנַעֲלָיו. וְהַנּוֹגֵעַ בְּרַגְלָיו. וְהַחוֹפֵף רֵאשׁוֹ, וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף הַחֲלוּץ בֵּין הַמַּתִּים. וְמִי שֶׁנֹּגַע בְּמַת. וְמִי שֶׁמּוֹפֵאָא בְּלָיו. וְהַמְשַׁמֵּשׂ מִפְּתוֹ. וְהַנּוֹגֵעַ בְּכַנָּת. וְהַנּוֹגֵעַ בְּגוּפוֹ בְּיָדוֹ. וְמִי שֶׁעָשָׂה אַחַת מִכָּל אֵלֶּה וְלֹא נָטַל, אִם תְּלָמִיד חָכָם הוּא תְּלָמוּדוֹ מְשֻׁתָּפָה. וְאִם אֵינוֹ תְּלָמִיד חָכָם יוֹצֵא מִדַּעְתּוֹ.

בג. לֹא תִקְנוּ נְטִילַת יָדַיִם אֲלֵא לְקִרְיַאת שְׁמַע וְלְתַפְלָה, אֲבָל בְּרָכוֹת דְּשַׁחְרִית יִכּוֹל לְבָרַךְ קִדְּם נְטִילָה, אֲלֵא אִם בֶּן הוּא יִשּׁוֹן עַל מַטְתּוֹ עָרֶם, שְׂאֵז אָסוּר לְהַזְכִּיר אֵת הַשֵּׁם עַד שֶׁיִּנְקָה אוֹתָם.

ספר

ברכת משה

מכ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

על הלכות נטילת ידיים, וברכת המזון

פרק א'

מוסר והלכות נטילת ידיים

השכר הגדול לנזהר בנטילת ידיים לסעודה
כהלכתה, והעונש הקשה למי שאינו נוטל ידיו
לסעודה כהלכה

- א. מי שאינו נזהר ליטול ידיו כשצריך, ואיך שצריך, יורד מנכסיו וכאילו נכרת מזה העולם לתקופה זו^[1].
- ב. מי שאינו נוטל ידיו כמו שצריך – סימן רע הוא לו, השי"ת לא ימחול לו על כך^[2] ונקרא אפיקורס^[3].
- ג. בשמים מוציאים אותו מכלל ישראל ולא יזכה לחלק לעולם הבא לאחר מותו^[4].

זוהר שולחן ערוך

עניין נטילת ידיים אחר יציאה מבית הכסא
נתבאר בס"ד בסימן ג'.

***

שולחן ערוך

יט. המקוץ דם מהכתפים ולא נטל ידיו מפחד שבָּעָה יָמִים. הַמְּנַלֵּחַ וְלֹא נָטַל יְדָיו מִפְּחַד ג' יָמִים. הַנּוֹטֵל צִפְרָנְיוֹ וְלֹא נָטַל יְדָיו מִפְּחַד יוֹם אֶחָד, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ מַמָּה מִפְּחַד.

כ. הַרוֹחֵץ פָּנָיו וְלֹא נִגְבַּם יָפֵה, פָּנָיו מִתְּבַקְעוֹת אוֹ עוֹלָה בְּהֵן שָׁחִין, וְרַפּוּאָתוֹ לְרַחֵץ הַרְבֵּה בְּמֵי סֶלְקָא.

כא. צָרִיךְ לְזַהֵר בְּתַפְלָה אוֹ בְּאֲכִילָה וְע"ל ס' קס"ד (וע"ל ס' צ"ב ס"ז) שֶׁלֹּא לִנְעַ בְּשׁוֹק וַיְרַךְ וּבְמַקְוֹמוֹת הַמְּכַסִּים בְּאֲדָם, לְפִי שֵׁישׁ שֵׁם מְלֻמּוּלֵי זַעֲה. (מְלֻמּוּלֵי זַעֲה פִי זֶהרָא פְּעִין שְׁעוּרִים קִטְנִים) וְכֵן שֶׁלֹּא לְהַבִּיחַ בְּרֵאשׁוֹ אֲבָל מְקוֹמוֹת הַמְּגַלִּים בְּרֵאשׁוֹ וּבְפָנָיו וּמְקוֹם הַמְּגַלָּה שֶׁבְּזָרוּעוֹתָיו אֵין לְהַקְפִּיד.

כב. אִם אֵין לוֹ מַיִם יִקְנֶה יְדָיו בְּצָרוֹר אוֹ בְּעָפָר, אוֹ בְּכָל מַדֵּי דְמַנְגִּין, וַיְבָרַךְ עַל נְקִיוַת יָדַיִם, וַיִּזְעַל לְתַפְלָה אֲבָל לֹא לְהַעֲבִיר רוּחַ רָעָה שֶׁעָלֶיהֶן.

1. אורח חיים סימן קנ"ח סעיף ט'.

2. תנא דבי אליהו – רוקח – אליהו רבא סימן קנ"ח ס"ק ו'.

3. שולחן הטהור מאת הגאון הקדוש מקאמארנא זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל – סימן קנ"ח.

4. ספר הקדוש שבט מוסר פרק ט"ז בשם צוואת רבינו אליעזר הגדול זי"ע.

כָּל הַלּוּמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בְּעוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בְּעוֹלָם הַבָּא

יח תשרי

אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי: "אין לו להקדוש ברוך הוא בביית גניזו אלא אוצר של ידאת שמים שנאמר (ישעיה לג) ידאת ה' היא אוצרו (ברכות לג) וכלי למוד תורת הסוד אי אפשר להגיע לטפת ידאת שמים".

קובץ ראשון לחידוש תשרי

פסק משה רבנו ע"ה: בספר הזהר נצא מהגלות ברחמים "כי לא תשכח מפני זרעו" הם אותיות יוחאי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דף הַיּוֹמִי

והוא: זוהר ושלחן ערוף מחולק לשלש שנים ללמוד דף זוהר ושלחן ערוף היומי עם דף גמרא היומי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזהר ביחד עם שולחן ערוך

כך נהיה עני ונכרת מזה העולם^[12].

ח. כל העונשים שנזכרו לעיל נאמרו גם על אלו שאינם נוטלים ידיהם כראוי וכנדרש מפאת עצלות^[13].

השכר הגדול בעולם הזה – לנוטלים ידיהם כראוי

סגולה לעשירות ולאריכות ימים

א. מי שנוטל ידיו עם הרבה מים זוכה לעשירות^[14]. מי שאינו זוכה לעשירות זה מפני שעבירות אחרות מעכבות^[15]. בכל זאת יהיה רגוע שהעושר שמור לו לעולם הבא ששם התענוג הוא אמיתי ולעשירות אין שעור וגבול^[16] ויזכה גם ליראת שמים^[17].

הלכות והכנות לנטילת ידיים:

א. בכל חלק ממצות נטילת ידיים מונחים סודות^[18] נעלים: הנטילה, הכלי, שפשוף הידיים, ניגוב הידיים, הברכה וכו', לכן יהיה נזהר בכל אחד מהם^[19].

17. אהרונים סימן קנ"ה

18. האר"י הקדוש גילה לנו על ידי תלמידו הקדוש רבינו חיים וויטאל זי"ע את כל סודות התורה וכוונות התפילה וגם עשה נפלאות וגילה לנו ברוח קדשו מקום קבורתם של כמה נביאים ותנאים ואמוראים ועוד קבורת הרבה צדיקים בארץ הקודש.

פעם אחת כשהבעש"ט הקדוש נטל ידיו לסעודה אמר לו תלמידו הרה"ק רבי נחמן הארדענקער זי"ע, שעל פי כוונות האר"י הקדוש יש לכוון בנטילת ידיים כוונה זו וזו, כוונה אחרת ממה שהבעש"ט הקדוש כוון באותה נטילה. הלילה כבר ירד ומפני שהנרות כבו הם ישבו בחושך. הבעש"ט הקדוש לבש צורה ופשט צורה, ותלמידיו הכירו בו, שכעת נשמתו עולה למעלה, כך ישב הבעש"ט הקדוש זמן מה, והר"ר נחמן הארדענקער זי"ע נרדם. כשהקיץ משנתו שאלו הבעש"ט: "מה אתה אומר כעת?" ספר התלמיד שראה בחלומו והנה הוא במתיבתא דרקיע ושמע שמכרזים שהבעש"ט הקדוש ידרוש היום, נתאספו הרבה נשמות וגם האר"י הקדוש בתוכם, בתוך דרשתו פלפל הבעש"ט הקדוש עם האר"י הקדוש כוונת נטילת ידיים, והאר"י הקדוש הודה לבעש"ט הקדוש שכעת יש לכוון כמו שהוא כיוון.

19. אור צדיקים ודרך סעודה.

ד. לאחר מותו יתגלגל במים^[5] יש אומרים שנהיה צפרדע^[6], אם היו יודעים איזה צער זה להתגלגל במים לא היו מפסיקים לבכות^[7].

ה. השי"ת לא יצילו מצרה רח"ל ואם יבואו עליו גולנים לא תהיה עליו שמירה מן השמים והם יוכלו לשדוד ממנו את כל רכושו^[8]. לכן בזמן שגניבות הן מעשה של יום יום ומצוי מאוד שאנשים – אין להם פרנסה התפקיד של כל יהודי להתחזק בנטילת ידיים ולעורר את אשתו וילדיו על כך^[9]. העבירה שלהם על השבוננו וגם העונש מפני שיכל ללמד^[10].

ו. מי שאינו נוטל ידיו כהלכה מביא עוני לעולם. הצרות והיסורים שהעניים סובלים הוא אשם בכך, ולכן לאחר מותו לא תהיה לו מנוחה, בדיוק כמו רוצח ששופך דם מפני שבגללו כבר מתו הרבה אביונים^[11].

ז. טומאה שורה על ידיו לכן נוטלים ידיים לפני הסעודה כדי להסיר את הטומאה, ומי שאינו נזהר בזה – הלחם שאוכל טמא והוא מדבק בסטרא אחרא רח"ל ועל ידי

5. שער הגלגולים הקדמה כ"ב.

6. שער הגלגולים הקדמה כ"ב שם.

7. שולחן המהור מאת הגאון הקדוש מקאמארא זי"ע בשם הזהר הקדוש.

8. יפה ללב סימן קנ"ה סעיף קטן ו' – זוהר הקדוש פרשת פקודי דף ר"ג עמוד ב"ת.

9. ספרי מוסר.

10. מסכת שבת דף נ"ד.

11. קיצור ספר הקדוש שני לוחות הברית הלכות נטילת ידיים בשם חכמי האמת

12. ספר הקדוש סדר היום דיני ברכת המוציא.

13. ספר כף החיים סעיף ע"ד – בשם הפוסקים.

14. שולחן ערוך אורח חיים סימן קנ"ה סעיף י' – זוהר הקדוש פרשת לך לך סוף דף פ"ז עמוד ב'.

15. עיין ספר חיי אדם כלל ל"ז אות אל"ף – וספר כף החיים סימן קנ"ה אות פ'.

16. ספר כף החיים סימן קנ"ה אות פ' שם.

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּיָא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּיָא

יט תשרי

אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי: "אין לו להקדוש ברוך הוא בנות גנזיו אלא אוצר של ידאת שמים שנאמר (ישעיה לג) ידאת ה' היא אוצרו (ברכות לג) וכלי למוד תורת הסוד אי אפשר להגיע לטפת ידאת שמים".

קובץ ראשון לחידוש תשרי

פסק משה רבנו ע"ה: בספר הזהר נצא מהגלות ברחמים "כי לא תשכח מפני זרעו" הם אותיות יוחאי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

והוא: זוהר ושלחן ערוך מחולק לשלש שנים ללמוד דף זוהר ושלחן ערוך היומי עם דף גמרא היומי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזהר ביחד עם שולחן ערוך

ויטול את יד שמאל שלש פעמים.

ב. צריך לפסק אצבעותיו ולכופף מעט את קצה האצבעות למעלה ולשפוך המים מקצות האצבעות כשמזיז הספל באיטיות עד סוף ידיו^[26], כדי שהמים יגיעו לכל המקומות: בקצה האצבעות, בין האצבעות, על כף היד ועל סוף היד, לכן יטול ידיו עם הרבה מים כדי שיגיע לכל המקומות.

ג. לאחר הנטילה ישפשף היטיב יד אחת בשניה ויברך "על נטילת ידיים" (על פי קבלה צריך להרים ידיו)

ד. לאחר מכן ינגב היטיב ידיו עד שמרגיש שיבש בכל המקומות, ביותר צריך להזהר בין האצבעות בקצה ובסוף היד.

ה. לא ינגב ידיו במגבת רטובה^[27] ולא בבגדי^[28].

ו. יברך וינגב ידיו הכי קרוב למקום ששם מברך המוציא ואוכל^[29].

ז. מתחילת הנטילה ועד שאוכל "המוציא" אסור לדבר^[30], אבל "אמן" מותר לו לענות אם שומע ברכה כשכבר נטל שתי ידיו^[31].

ח. אסור לעשות ברכה "על נטילת ידיים" רק אם רוצה לאכול לפחות 2 אונץ' לחם (אחד ושליש מפרוסת לחם רגיל) עד ארבע דקות חצי מזה והחצי השני עד עוד ארבע דקות^[32].

ב. לפני הנטילה יבדוק את ידיו אם אין עליהם חציצה^[20] כדי שלא תהי' לו חציצה – שאלה על הצפרניים יגזור אותם בכל ערב שבת קודש^[21], גם את העורות ליד הצפרניים^[22].

ג. ישתמש בספל שאין עליו שום חור או סדק אפילו יותר למעלה, וכן ספל שיוכל להכיל הרבה מים ופתחו רחב.

ד. יכין מגבת עוד לפני שנוטל ידיו שיוכל מיד לנגב בה ידיו וכן לחם ומלח על השולחן. (וסכין – לחלה)

ה. ינגב היטיב ידיו ויגביה שרווליו עד המקום ששם נוטלים כדי שיטול ידיו ברווח כפי השעור.

ו. כשהספל כבר מלא במים ינגב את שתי הידיות של הספל^[23].

ז. יטול ידיו הכי קרוב לשולחן שאוכל^[24] ויזהר שיהיה לכל הפחות באותו בית.

ח. לפני הנטילה יבקש על פרנסה [באיזה לשון שירצה] (או יאמר את המזמור: "מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר" וגו'^[25]).

סדר הנטילה:

א. יקה הכלי עם מים ביד ימין ויעבירו ליד שמאל, יטול יד ימין שלש פעמים, לאחר מכן יקה את הכלי ליד ימין

20. משנה ברורה סימן קס"א, א'.

21. כף החיים סימן קס"א סעיף קטן י"ד.

22. אשל אברהם סעיף קטן ק"ף.

23. חיי אדם כלל מ', פתחי תשובה סימן קס"ב, שולחן שלמה שם.

24. סימן קס"ו ואחרונים.

25. מגן אברהם ומשנה ברורה סימן קס"ו.

26. קיצור שולחן ערוך סימן מ' סעיף ד' ואחרונים בסימן קס"א.

27. אחרונים סימן קס"ב סעיף ח'.

28. דקשה לשכחה – מגן אברהם ופרי מגדים סימן קנ"ח.

29. כף החיים סוף סימן קס"ז בשם הפוסקים.

30. שולחן ערוך הרב סימן קס"ה סעיף א'.

31. אחרונים סימן קס"ו.

32. שיעורי תורה להגאון הקדוש רבי אברהם חיים נאה זצ"ל – ושיעור כדי אכילת פרס על פי שיעור הגאון בעל חזון איש זצ"ל.

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כ תשרי

אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי: "אין לו להקדוש ברוך הוא בביית גניזו אלא אוצר של ידאת שמים שנאמר (ישעיה לג) ידאת ה' היא אוצרו (ברכות לג) ובלי למוד תורת הסוד אי אפשר להגיע לטפת ידאת שמים".

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

וְהוּא: זֶהר וְשִׁלְחַן עֶרוֹף מַחֲזִיק לְשֹׁלֵשׁ שָׁנִים
לְלַמּוֹד דָּף זֶהר וְשִׁלְחַן עֶרוֹף הַיּוֹמִי עִם דָּף גְּמָרָא הַיּוֹמִי

קובץ ראשון לחדש תשרי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזהר נצא
מהגלות ברחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

עוד דינים חשובים:

- א.** אם אחד יוצא באמצע הסעודה לזמן ארוך יותר צריך שוב ליטול ידיו בלי ברכה כשהוזר^[33].
  - ב.** אם נוגע במקומות המכוסים בשעת הסעודה או מגרד ראשו יטול שוב ידיו בלי ברכה, עד אז אסור לו לבלוע הלחם^[34].
  - ג.** אם הולך לבית הכסא באמצע האוכל יטול עוד הפעם ידיו כשהוזר^[35].
- על כן יש להזהר מאוד בענין נטילת ידיים, הן בנטילת ידיים לסעודה והן בנטילת ידיים להטהר מטומאה – כגון: בקימה בבוקר, היוצא ממרחץ, הנוגע במקום מכוסה וכדומה, כי הוא יסוד גדול לטהרה, כמו שכתוב בשלחן ערוך אורח חיים^[36] אם אינו נוטל ידיו אם תלמיד חכם הוא שוכח תלמודו, אם אינו תלמיד חכם יוצא מדעתו, וכתב הא"י רבה^[37] דרצה לומר שנכנס בו רוח שטות ועל ידי זה בא לעבור עבירות רח"ל, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה^[38] אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, דהיינו שהיצר הרע שולט עליו להכשילו בעבירה ואינו מרגיש כלל שעובר עבירה, מפני שיש בו רוח שטות, ואחר כך יצטרך לסבול את עונשי ויסורי גיהנם רח"ל עד שיתמרקו עוונותיו, על כן צריכים ללמוד הלכות נטילת ידיים בעיון גדול.

ג' מאות חומרות בנטילת ידיים לאכילה

ידוע כי הרה"ק ר"ר שמעלקע מניקלשבורג זי"ע

דקדק כל כך בנטילת ידיים לסעודה עד שהיו לו ג' מאות חומרות בנטילת ידיים. ומובא בספר אורחות חיים^[39] מהרה"ק ר' נחמן כהנא מספינקא ז"ל חתן הרה"ק בעל אמרי יוסף מספינקא זי"ע, שמעתי מכ"ק אדמו"ר זי"ע אשר שמע מפיו הקדוש של מרן אדמו"ר בעל דברי חיים מסאנץ אשר רבינו הקדוש רבי ר' שמעלקע מניקלשבורג היה לו שלוש מאות חומרות בנטילת ידיים לאכילה, וחשב גם אחד מהם מים ששאבו עכו"ם.

ומעשה ממרן החזון איש זי"ע, שבשמחה שהיו ציבור גדול, הביט מהצד ואמר, שמכל אלו שנמלו ידיים אולי רק אחד נטל כהלכה, (ע"כ), וזאת מפני שרבו דקדוקיה, ועל כן כל איש הירא את ה' ילמד היטב את הלכות נטילת ידיים, ויתיעץ עם תלמיד חכם מורה הוראה, כדי שיזכה לקיים את המצוה כהלכתה בשלימות.

מעשה בתלמיד חכם שנתגלגל בצפרדע חמש מאות שנים והבעל שם טוב תיקן אותו

בכתבי הבעל שם טוב נדפס^[40] מעשה מגלגול אחד וזה לשונו שם פעם אחת נכנס הרב הבעל שם טוב לעמקות גדול והלך בהתבוננות זה ג' ימים וג' לילות ולא ידע כלום מזה אח"ז הכיר שהוא מדבר גדול רחוק מאד ממקומו ויפלא מאד בעיניו על שנטה למדבר כזה ובודאי לא דבר ריק הוא ובתוך כך באה צפרדע גדולה עד מאד עד שכמעט לא הכיר איזה בריה היא, ושאל אותה מי אתה ויאמר כי הוא תלמיד חכם ונתגלגל בצפרדע זו.

37. סימן ד' סעיף קטן י"ג.

38. בוטה דף ג' ע"א.

39. שלחן ערוך אורח חיים סימן ד' סעיף י'

40. מספר עמק המלך שער תיקוני תשובה, ובסופו של הספר יש שם שבחי האר"י זכרוננו לברכה, עיין שם.

33. סימן קס"א סעיף א'.

34. חיי אדם סוף כלל מ'.

35. עיין פרטי הדינים בשולחן ערוך סימן קס"ד.

36. סימן ד' סעיף י"ח.

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בְּעוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בְּעוֹלָם הַבָּא

כא תשרי

אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי: "אין לו להקדוש ברוך הוא בביית גניזו אלא אוצר של ידאת שמים שנאמר (ישעיה לג) ידאת ה' היא אוצרו (ברכות לג) ובלי למוד תורת הסוד אי אפשר להגיע לטפת ידאת שמים".

קובץ ראשון לחידוש תשרי

פסק משה רבנו ע"ה: בספר הזוהר נצא מהגלות ברחמים "כי לא תשכח מפ' זרעו" הם אותיות יוחאי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ לְשׁ"ס דף היומי

והוא: זוהר ושלחן ערוף מחולק לשלש שנים ללמוד דף זוהר ושלחן ערוף היומי עם דף גמרא היומי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

סעיף אחד

א יבון בברכות פרוש המלות, בשיזכיר השם יבון פרוש קריאתו באדנות, שהוא אדון הכל יבון בכתובתו ביו"ד ה"א שהיה וזהו ויהיה. ובהזכירו אלהים יבון שהוא תקיף בעל היכלת, ובעל הכחות בלם.

(זוהר שולחן ערוך)

מי שמברך את הקדוש ברוך הוא - מתברך

בזוהר רעיא מהימנא (רעא) צריך אדם לשים רצונו בסוד הברכות, כדי שיתברכו אבות ובנים, הכל באחד. ומי שמברך את הקדוש ברוך הוא - מתברך, ולוקח חלקו מאותן הברכות, בתחלה של כל העולם שלמה. בין ששמו של הקדוש ברוך הוא מתברך משם, יורד ושורה על ראשו החלק הראשון. והרי בארנו שבתוב, (שמות ב) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתך. (אזכיר, כמו שנאמר (תהלים ב) יזכר כל מנחתך) בין שאותה ברכה באה ושורה על ראשו, משם מתפשטת בכל העולם.

בזוהר פרשת תרומה (קלה) ברוך - זהו המקור העליון שכל הברכות יוצאות ממנו.

זה סוד האמצע, סוד האמונה בכל הצדדים

בזוהר פרשת עקב (רעא) אתה: הראשית להתגלות בחיך, ולכן נקרא אתה. ומיהו? זה סוד הימין היינה, זה סוד האמצע, סוד האמונה בכל הצדדים. אלהינו: זה סוד השמאל שכלול בימין, והימין בו, ונקללים זה בזה להיות אחד. ועד כאן נקשרו הברכות, שבין

ויאמר הבעל שם טוב תלמיד חכם אתה ונכוח הדבר העלה אותו הרכבו. ותספר לו כי זה ת"ק שנים שנתגלגל בה, והגם שהרב האר"י זכרונו לברכה לחיי העולם הבא תיקן כל הנשמות, אך מגודל פשעיו הרחיקו אותו נדוד במקום שאין בני אדם מצויים בכדי שלא יתקנו אותו, ושאל לו הבעל שם טוב מה היה פשעו ויאמר כי הוא פעם אחת זלזל בנטילת ידיים שלא נטל ידיו כהוגן וקטרטג עליו השטן, והשיבו לו כי אין להאשימו על עבירה אחת כי אם עבירה גוררת עבירה אם תוכל להכשילו בעבירה אחרת אזי גם זאת יחשבו לו, ונסהו בעבירה אחרת ונכשל בה ולא עמד בנסיון וכן שינה ושילש עד שכמעט עבר על כל התורה כולה והיה הפסק לדחות אותו שלא לקבל תשובתו, ועם כל זה אם היה דופק על שערי תשובה היו מקבלים אותו כידוע מאחר שיצא בת קול שובו בנים שובבים חוץ מאחר (חגיגה דף ט"ז).

וזה היה עונש על הטאתו לדחותו, אבל אם היה דופק על פתחי תשובה היו מקבלין אותו כי אין לך דבר שעומד בפני תשובה והשטן הסיתו ונעשה שכור גדול עד שלא היה לו פנאי להתבונן ולשוב ועבר על כל העבירות שבעולם, ומפני שגרם החטאים היה החטא הראשון שזלזל בנטילת ידיים לכן כשמת נתגלגל בצפרדע שהיא תמיד במים ושיהיה במקום שאין בני אדם מצויים כי כאשר יעבור יהודי או שיברך איזה ברכה או יחשוב איזה מחשבה בזה יכול להוציא יקר מזולל והבעל שם טוב עשה תיקון לנשמתו והעלה אותו עד שנשאר הצפרדע מת. (שכחי בעל שם טוב)

סימן ה

שולחן ערוך - סימן ה - כונת הברכות, וכו

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כב תשרי

אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי: "אין לו להקדוש ברוך הוא בביית גניזו אלא אוצר של ידאת שמים שנאמר (ישעיה לג) ידאת ה' היא אוצרו (ברכות לג) ובלי למוד תורת הסוד אי אפשר להגיע לטפת ידאת שמים".

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

והוא: זוהר ושלחן ערוף מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוף היומי עם דף גמרא היומי

קובץ ראשון לחדש תשרי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזוהר נצא
מהגלות ברחמים

"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

הגבול אי אפשר להתקיים אפלו שעה אחת, וכיון שבכלל הנקבים הם פי הטבעת ופי האמה, ובכלל האברים החלולים שאם יפתח אחד מהם אי אפשר להתקיים הם כרם ומעים שפיר הוי שבה זה מענין עשית צרכיו. ואפשר עוד שמאחר שאם יוצא לנקביו ביותר עד שאם עבר הגבול ימות, בכלל שאם יפתח אחד מהם הוא. והוי שאם יפתח אחד מהם נמי מענין עשית צרכיו ממש. רופא חלי כל בשר על שם הנקבים שברא בו להוציא פסלת מאכלו, כי אם יתעפש בבטן ימות, והוצאתו היא רפואה. ומפליא לעשות מפני שהאדם דומה לנוד מלא רוח, ואם יעשה אדם בנוד נקב כהודה של מחט הרוח יוצא, והאדם מלא נקבים ורוחו משתמרת בתוכו, הרי זה פלא. ועוד יש לפרש על שם שבורר טוב המאכל ודוחה הפסלת: הגה: ועוד יש לפרש שמפליא לעשות בפה ששומר רוח האדם בקרבו וקושר דבר רוחני בדבר גשמי והכל הוא על ידי שהוא רופא כל בשר כי אז האדם כמו הבריאות ונשמטו משתמרת בקרבו (דברי עצמו).

ב. יש נזהגין לחמתיו לברך על נטילת ידים עד בואם לבית הכנסת ומסדרים אותם עם שאר הברכות, ובני ספרד לא נהגו כן: ועל כל פנים לא יברך ב' פעמים, ומי שמברכה בביתו לא יברך בבית הכנסת, וכן מי שמברכה בבית הכנסת לא יברך בביתו (כל בו סי' ב') ומי שלומד קדם שיכנס לבית הכנסת, או מתפלל קדם יברכה בביתו ולא יברך בבית הכנסת ואפלו בכחאי גונא, יש נזהגין לסדרה עם שאר ברכות כב"ה ואין מברכין בביתם (מקור"ל הלכות תפלה).

ג. ברכת אלהי נשמה אינה פותחת בברוך מפני

שאלה מתברכים, כלם שלמטה מתברכים ומלך מתי נקרא מלך? בשגדוליו באים אליו עשירים, מספקים בכל מה שהצרכו, בלא חסרון, ואז הוא מלך. מלך למטה, בשאלו מעטרים אותו בספוק בעטרות קדושות. וכאן נקרא מלך. ומיהו? העולם אשר קדשנו וצונו. ומשום שהוא עולם שלא התגלה בחוץ, והוא נסתר, קורא לו כך בדרך נסתר. ועל זה לא נקרא, אלא בדרך נסתר.

סימן ו

דין ברכת אשר יצר ואלהי נשמה ופרושיו, ובו ד' סעיפים

א. כשיצא מבית הפסא, יברך אשר יצר את האדם בחכמה, שבריא את האדם היא בחכמה נפלאה. ויש מפרשים על שם שהגוף דומה לנוד מלא רוח והוא מלא נקבים גדלקמן בסמוך, ויש מפרשים בחכמה שהתקין מזונותיו של אדם הראשון ואחר כך בראו, וברא בו נקבים חלולים חלולים, פרוש נקבים רבים, כגון: פה וחטם ופי טבעת. וגם ברא בו אברים רבים חלולים, כמו: לב וכרם ומעים. שאם יסתם אחד מהם כלומר שבנקבים יש נקב אחד שהוא הפה, שבשהוא במעי אמו הוא סתום, וכשיוצא לאויר העולם הוא נפתח, ואם פשוט יוצא לאויר העולם היה נשאר סתום, לא היה אפשר להתקיים אפלו שעה אחת. והאברים החלולים אם היה נפתח אחד מהם, לא היה אפשר להתקיים אפלו שעה אחת. ועוד יש לפרש שגבול יש לאדם שיכולין נקביו לסתם ולא ימות, וכיון שעבר אותו

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול כלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וב"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)

כָּל הַלּוֹמֵד זֹהַר בְּכָל יוֹם מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבַּיִת

כָּל הַשׁוֹמֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבַּיִת

כג תשרי

אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי: "אין לו להקדוש ברוך הוא בביית גנזיו אלא אוצר של ידאת שמים שנאמר (ישעיה לג) ידאת ה' היא אוצרו (בגלות ל"ג). ובלי למוד תורת הסוד אי אפשר להגיע לטפת ידאת שמים".

קובץ ראשון לחידוש תשרי

פסק משה רבנו ע"ה: בספר הזהר נצא מהגלות ברחמים

"כי לא תשכח מפ' זרעו" הם אותיות יוחאי

ספר זוהר שולחן ערוף שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בלשון הקודש לש"ס דף היומי

והוא: זוהר ושלחן ערוף מחולק לשלש שנים ללמוד דף זוהר ושלחן ערוף היומי עם דף גמרא היומי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוף

סימן ח

הלכות ציצית ועטיפתו, ובו יז סעיפים א. יתעטף בציצית ויכרך מעמוד.

(זוהר שולחן ערוף)

ציצית: ארבעה עדי אמת של המלה, תלויים מארבע זוויות

בזוהר פרשת במדבר (קכ): בשעה שאדם קם - צריך לטהר עצמו בתחלה, ואחר כך יקבל עליו על זה, ופרש על ראשו פריסת מצוה. אחר כך יקשר קשר היחוד, שהם תפלין.

בזוהר פרשת שלח (קעח): מתעטף בעטוף של מצוה בארבע זוויות בסותו, ארבעה מלכים יוצאים לכנגד ארבעה. ארבעה עדי אמת של המלה, תלויים מארבע זוויות, ותלויים בהם בענבים באשכול.

ברעיא מהימנא פרשת פנחס (רכז) שש מאות, ציצית בשתי יודיין. ואם חסר יו"ד, הרי חירק במקומה, כך עולה. בכל צד בארבע בנפות, ציצית ושלש עשרה חליות הציצית - הם תרי"ג.

כל בן אדם שלא זוכה בעולם הזה להתעטף בעטוף מצוה ולהתלבש בלבוש מצוה, בשוכנס בעולם ההוא עומד בלבוש טנפת שלא צריך

בזוהר פרשת שלח (קעד): כל בן אדם שלא זוכה בעולם הזה להתעטף בעטוף מצוה ולהתלבש

שהיא ברפת ההודאה וברפת ההודאות אין פותחות בכרוף, כמו שמצינו בברפת הגשמים.

ד יש נוהגין שאחר שברך (א) ברפת השחר וענו אחריו אמן חוזר אחד מהעונים אמן ומברך, וענין אחריו אמן, וכסדר הזה עושין כל אותם שענו אמן תחלה, ואין לערער עליהם ולומר שכתב יצאו באמן שענו תחלה, מפני שהמברך אינו מכוון להוציא אחרים, ואפלו אם היה המברך מכוון להוציא אחרים, הם מכוונים שלא לצאת בברפתו.

סימן ז

דין לברך ברכת אשר יצר כל היום אחר הטלת מים, ובו ד' סעיפים

א. כל היום בשעושים צרכיו בין קטנים בין גדולים מברך אשר יצר, ולא על נטילת ידים, אף אם רוצה ללמוד או להתפלל מיד: הנה: היו ידיו מלכלכות ששפשף בהן אפלו הכי אינו מברך על נטילת ידים (סמ"ג סי' כ"ז מ"ע):

ב. הטיל מים ולא שפשף אף על פי שצריך לברך אשר יצר, אין צריך לטל ידיו אלא משום נקיות או משום הכון.

ג. הטיל מים והסיח דעתו מלהטיל מים ואחר כך נמלק והטיל מים פעם אחרת, צריך לברך בפעמים אשר יצר.

ד. אין שעור להשתין מים כי אפלו לטפה אחת תיב לברך, שאם יסתם הנקב מלהוציא הטפה התיא היה קשה לו ותיב להודות:

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כד תשרי

אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי: "אין לו להקדוש ברוך הוא בביית גנזיו אלא אוצר של ידאת שמים שנאמר (ישעיה לג) 'ידאת ה' היא אוצרו' (ברכות לג). ובלי למוד תורת הסוד אי אפשר להגיע לטפת ידאת שמים".

קובץ ראשון לחדש תשרי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזהר נצא מהגלות ברחמים
"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

ספר זוהר שולחן ערוך שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בלשון הקודש לש"ס דף היומי

והוא: זוהר ושלחן ערוך מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוך היומי עם דף גמרא היומי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזהר ביחד עם שולחן ערוך

לשנות (כל בו סי' כ"ב ונ"י בה"ק דף פ"ז ע"ב).

ז. צריך להפריד חוטי הציצית זה מזה.

ח. יבנו בהתעטפו שצונו הקב"ה להתעטף בו כדי
שנזכר כל מצותיו לעשותם.

זוהר שולחן ערוך

מצוה זו היא להזכיר כל מצוות התורה

ברעיא מהימנא פרשת שלח (קעד): ציצית,
מצוה זו היא להזכיר כל מצוות התורה בשבילה,
כמו שנאמר וראיתם את כל מצוות
ה' ועשיתם אתם (במדבר טו). זהו סימן המלך להזכיר
ולעשות.

***

שולחן ערוך

ט. קדם שיברך יעין בחוטי הציצית אם הם פשרים
כדי שלא יברך לבטלה.

י. אם לובש טלית קטן בעוד שאין ידיו נקיות,
ילבשנו בלא ברכה, וכשיטל ידיו ומשמש בציצית
ויברך עליו, או כשילבש טלית אחר יברך עליו ויבון
לפטור גם את זה, ואין צריך למשמש בציצית של
ראשון;

יא. עקר מצוות טלית קטן ללבוש על בגדיו כדי
שתמיד יראהו ויזכר המצוות.

בלבוש מצוה, כשנכנס בעולם ההוא עומד בלבוש
טנפת שלא צריך, ועומד בדין עליו. בא וראה, כמה
לבושים מודמנים באותו עולם, ואותו האיש שלא
זוכה בעולם הזה בלבושי מצוה, כשנכנס לעולם
ההוא מלבישים אותו בלבוש נודע אחד לפני בעלי
הגיהנם, ואותו לבוש אוי למי שמתלבש בו. שהרי
כמה שומרי החקים עתידים לאחו בו, ומכניסים
אותו לגיהנם. ושלמה המלך צווח ואומר: (קהלת ט)
בכל עת יהיו בגדיך לבנים.

***

שולחן ערוך

ב. יסדר עטיפתו בדרך בני אדם שמתכסים
בכסותו ועוסקים במלאכתם פעמים בכסוי הראש,
פעמים בגלוי הראש, ונכון שיכסה ראשו בטלית.

ג. טליתות קטנים שלנו שאנו נוהגים ללבוש, אף
על פי שאין בהם עטוף, יוצאים בהם ידי חובת
ציצית, וטוב להניח אותו על ראשו רחפו לקומתו,
ולתעטף בו, ויעמד כך מעטף לפחות כדי הלוח ד'
אמות, ואחר כך ימשכנו מעל ראשו, וילבשנו.

ד. מחזיר שתי ציציות לפניו ושתיים לאחוריו כדי
שיהא מסוכב במצוות.

ה. מברך להתעטף בציצית. אם שנים או שלשה
מתעטפים בטלית כאחת פרוש בפעם אחת כלם
מברכים, ואם רצו, אחד מברך, והאחרים יענו אמן.

ו. על טלית קטן יכול לברך להתעטף, אף על פי
שאנו מתעטף אלא לובשו. הגה: ויש אומרים
שמברכין עליו על מצוות ציצית וכן נוהגין, ואין